

Dosarul nr.1-21/2017
(41-1-10287-10122012)

S E N T I N T Ă
ÎN NUMELE LEGII

05 martie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul
Grefierii

Serghei Papuha

C. Tașinschi, T. Zmeu, M. Delendrea, A. Tabur,
C. Bahmutean, C. Iordăchescu, A. Dorojneac,
Al. Gorea, V. Ursachi, C. Cerempei, A. Dudcovici,
L. Țibunovici, V. Soltan, N. Bargan, E. Tărăcilă,
M. Ababii, R. Nițuleac,

Cu participarea:

Procurorului

Liliana Verdeș

Procurorului

Olga Kelsa

Procurorului

Grigore Dîntu

Procurorului

Veaceslav Balan

Procurorului

Ivan Grosu

Procurorului

Vitalie Lungu

Procurorului

Olga Bolocan

Procurorului

Lilian Cociu

Procurorului

Olesea Rusu

Procurorului

Nadejda Barbulat

Procurorului

Viorel Postovanu

Apărătorului inculpatului

Ghenadie Tatar

Apărătorului inculpatului

Stela Odobescu

Apărătorului inculpatului

Igor Guțu

Apărătorului inculpatului

Constantin Tanasie

Apărătorului inculpatului

Diana Grecu

Apărătorului inculpatului

Corina Mancaș

Apărătorului inculpatului

Mihail Zero

Apărătorului inculpatului

Marcel Tetelea

Apărătorului părților vătămate ***** și *****, *****

Apărătorului părții vătămate *****,

a examinat în ședință de judecată deschisă cauza penală, în ordinea
procedurii generale de învinuire a lui :

*****, născut la *****, originar din *****, domiciliat în *****, c. Cricova, str. *****, *****, studii superioare, cetățean al RM, supus militar, divorțat, 1 copil minor la întreținere, neagajat în câmpul muncii, anterior judecat prin sentința Judecătoriai Râșcani ***** din 04.11.2005 în baza art. 217 alin. (3) pct. b) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 mii lei, prin sentința Judecătoriai Orhei din 18.04.2012 în baza art. 196 alin. (4) Cod penal la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită se suspendă condiționat pe un termen de probă de un an, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat,

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (2) lit. c), art. 190 alin. (2) lit. c), art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM

Termenul de judecare a cauzei: 03.01.2013 – 05.03.2024.

Sentința integrală pronunțată la 05 martie 2024.

Procedura de citare fiind legal executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

A C O N S T A T A T :

*****, la 13.12.2008, urmărind un scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, având în posesia sa automobilul de model "Mitsubishi Lancer" cu numerele de înmatriculare ***** și certificatul de înmatriculare al acestuia nr. *****, automobil ce aparține cu drept de proprietate ÎCS "*****" SA și în virtutea

contractului de leasing financiar nr. ***** a fost transmis până la achitarea integrală, în posesia și folosința temporară a tatălui său, *****, inducându-l în eroare pe *****, asupra scadenței perioadei de leasing și abuzând de încrederea sa, neavând acordul proprietarului și nici dreptul de înstrăinare, i-a comercializat ultimului automobilul nominalizat, ca pe un bun al său, contra sumei de 9000 Euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia suma de 123320,7 MDL.

Conform pct. 3.4 al contractului de leasing financiar nr. *****, ÎCS ”*****” SA, în calitate sa de locator, își păstrează dreptul de proprietate asupra automobilului de model ”Mitsubishi Lancer” cu numerele de înmatriculare *****, pe toată perioada de acțiune a contractului și până la achitarea în totalitate a ratelor de leasing stabilite prin contract, iar conform pct. 12.1 și pct. 12.2 al aceluiași contract, dreptul de proprietate asupra bunului este transmis locatarului, doar cu condiția executării în totalitate a obligațiilor sale contractuale, locatarului fiind interzis pe perioada de acțiune a contractului de a vinde, transmite cu titlul gratuit sau în arendă bunul.

La momentul înstrăinării ilegale a automobilului, suma neachitată a leasingului financiar constituia 8364,53 Euro. Primind suma de 9000 Euro,*****, nu a stins ratele de leasing, până la achitarea integrală a bunului, dar a însușit suma primită.

La 15.03.2010, reprezentanții ÎCS ”Total Leansig” SA au ridicat automobilul de model ”Mitsubishi Lancer” de la domiciliul lui ***** dn cauza neachitării leasingului.

În circumstanțele expuse,*****, a sustras prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare de la *****, suma de 9000 Euro, cauzându-i ultimului daune materiale în proporții deosebit de mari.

*Astfel, organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului***** în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi „escrocheria, adică, sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin Hotărârea de Guvern la momentul săvârșirii faptei”.*

Tot el,*****, în perioada lunilor octombrie – decembrie 2009, urmărind un scop de profit și sustragere a bunurilor altei persoane, abuzând de încrederea lui *****, inducându-l și menținându-l în eroare asupra solvabilității sale, neavând careva surse de venit, careva proprietăți și deghizând scopul pentru care avea nevoie de surse financiare, în baza unei intenții unice, prin escrocherie a sustras de la ultimul suma de 6500 Euro, dintre care 4000 Euro (echivalentul a 66154,4 lei) pe parcursul lunii octombrie 2009, 2000 Euro (echivalentul a 33070,8 lei) pe parcursul lunii noiembrie 2009, iar 500 Euro (echivalentul a 8992,25 lei) pe

parcursul lunii decembrie 2009, pe care urma să-i restituie până la data de 31.12.2009.

Tot el,*****, prin crearea unei impresii de solvabilitate și garantare a restituirii mijloacelor financiare, în aceeași perioadă, i-a transmis în posesia lui *****, automobilul de model "Mitsubishi Carisma" cu numerele de înmatriculare *****, care aparținea și pe care-l primise în folosință temporară de la *****. Nici la 31.12.2009, nici până în prezent,*****, nu a restituit suma de 6500 Euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al BNM constituia suma de 105217,45 MDL, cauzându-i lui *****, o daună în proporții considerabile.

*Astfel, organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului***** în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi „escrocheria, adică, sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.*

Tot el,*****, având intenția sustragerii mijloacelor financiare prin escrocherie, în perioada lunilor ianuarie – aprilie 2010, prezentându-se drept angajat al SRL "*****" specializată în transporturi internaționale de mărfuri, în care de fapt nu activa, abuzând de încrederea colegului său, de serviciu *****, inducându-l și menținându-l în eroare asupra posibilităților sale de a importa din SUA un automobil de model "*****" la un preț vădit inferior costurilor automobilelor similare pe piața din Republica Moldova, neavând intenția de a-și onora promisiunile sale, a primit de la ***** în calitate de avans pentru automobilul ce urma a fi importat, suma de 6200 Euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Bancii Naționale a Moldovei constituia suma de 107820,48 MDL, sumă pe care a sustras-o integral, fără a-și onora angajamentele asumate, cauzându-i lui *****, o daună în proporții considerabile.

*Astfel, organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului***** în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi „escrocheria, adică, sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.*

Tot el,*****, urmărind un scop de sustragere a bunurilor altei persoane, la 28.05.2010, având în posesiune și folosință temporară automobilul de model "Mazda Proteje" cu numerele de înmatriculate *****, pe care-l arendase în aceeași zi, în baza contractului fără număr de la SRL "*****", indicându-l și menținându-l în eroare pe *****, asupra dreptului de proprietate asupra automobilului în cauză și abuzând de încrederea acestuia, i-a înstrăinat automobilul de model "Mazda Proteje" cu numerele de înmatriculare *****, contra sumei de 2000 Euro, care la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia suma de 34599,4 lei, bani pe care i-a însușit. Ulterior,

automobilul în cauză, a fost ridicat și restituit proprietarului SRL ”*****”, cauzându-i lui ***** o daună în proporții considerabile.

*Astfel, organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului***** în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi „escrocheria, adică, sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.*

Tot el,***** , acționând cu scopul însușirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, conducându-se de motiv de profit, intenționat, conform unui plan criminal elaborat din timp, la 01 septembrie 2012, ora 14:00 min., s-a prezentat la sediul SRL ”*****”, prestator de servicii de închiriere a automobilelor, situat pe str. *****21, *****.

În continuare,***** , pentru a-și camufla intențiile și a conferi aspect legal acțiunilor sale, a încheiat cu managerul SRL ”*****”, ***** contractul de locațiune nr. 11***** , intrând astfel în posesia și folosința automobilului de marca ”Land Rover”, model ”Discovery”, cu numărul de înmatriculare ***** , în valoare de 23 mii Euro, care potrivit cursului de referință la zi a BNM constituiau 310 mii lei, aparținând cu drept de proprietate lui *****.

Deținând certificatul de înmatriculare a automobilului indicat, urmărind scopul înstrăinării automobilului și însușirii mijloacelor bănești provenite din aceasta, în perioada de timp 01 – 28 septembrie 2012, în circumstanțe nestabile,***** a intrat în posesia buletinului de identitate falsificat pe numele lui ***** cu seria și numărul ***** din 07.04.2008 inexistente.

Astfel, la 28.09.2012,***** s-a prezentat la sediul notarului public ***** , de pe str. ***** , ***** și folosind buletinul de identitate fals, prezentându-se drept ***** , a perfectat procura generală cu împuternicirile depline, prin care l-a împuternicit pe ***** să încheie acte juridice cu referire la automobilul de model ”Land Rover Discovery”, număr de înmatriculare *****.

Ulterior, automobilul nominalizat a constituit obiectul mai multor tranzacții de vânzare – cumpărare, iar la data de 02.10.2012 a fost procurat de ***** , care fiind cumpărător de bună credință a achitat pentru automobilul dat suma de 17000 Euro, care conform cursului de referință la zi a BNM, constituiau 271320 lei, fiindu-i cauzat astfel un prejudiciu material considerabil în proporții deosebit de mari în sumă de 271320 lei.

Prin urmare,***** , în baza procurii falsificate din numele lui ***** , a însușit ilegal automobiul de model ”Land Rover Discovery”, cu numărul de înmatriculare ***** , cauzând astfel părții vătămate ***** un prejudiciu material considerabil în proporții deosebit de mari în sumă de 23000 Euro, care conform cursului de referință la zi a Băncii Naționale a Moldovei constituiau 310000 lei.

*Astfel, organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpatului***** în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, după indicii calificativi „escrocheria, adică, dobândirea ilicită a bunurilor alte persoane, prin înșelăciune, în proporții deosebit de mari”.*

Poziția inculpatului în ședința de judecată.

Inculpatul***** în ședința de judecată a acceptat de face declarații, astfel a menționat că referitor la episodul cu partea vătămată *****, a invocat că, a avut o înțelegere cu acesta și anume că acesta va lua automobilul, iar el va achita ratele leasingului, el și-a îndeplinit condițiile, însă ***** nu a achitat asigurarea, motiv din care automobilul a fost ridicat. Referitor la automobilul de model ”Land Rover”, menționează că, acesta a fost luat pentru a fi ulterior răscumpărat, nu ține minte suma discutată, însă din declarațiile stăpânului reiese suma de 7000 – 8000 Euro, la fine automobilul a fost restituit. Recunoaște faptele incriminate și se căiește de cele comise, solicită la numirea pedepsei să fie luat în considerație faptul deținerii sale în detenție până la extrădarea sa.

*La întrebările procurorului Veaceslav Balan, inculpatul a menționat că, contractul de leasing a fost încheiat de *****, iar el a primit de la dl. *****suma de 9000 Euro.*

*La întrebările procurorului Nadejda Barbalat, inculpatul a menționat că, buletinul pe numele lui ***** a fost procurat, iar la notar a perfectat procura pe numele dl. *****, procura cu dreptul de vânzare. La momentul întocmirii procurii avea datorii față de dl. ***** în sumă de 6000 Euro.*

Declarațiile părții vătămate în ședința de judecată.

Partea vătămată ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe***** îl cunoaște de la cazul dat. În anul 2008 a dorit să procure un automobil, motiv din care s-a adresat către prietenul său *****, care și i-a comunicat că un prieten de al său,***** se ocupă cu vânzarea automobilelor. La acel moment***** avea o datorie față de ***** în sumă de 1500 Euro, motiv din care a lăsat un automobil în gaj. Din motiv că***** nu dispunea de surse financiare pentru achitarea datoriei, i-a propus lui ***** să-i găsească un automobil. ***** i-a comunicat că automobilul este în leasing și este necesar de a fi achitate ratele până în luna mai 2009. Văzând automobilul, ***** i-a spus că***** realizează automobilul la suma de 10 mii Euro, la ce el a propus scăderea prețului, totodată la întreat pe ***** dacă automobilul nu este vândut și nu are careva restricții, la ce acesta i-a comunicat că***** provine dintr-o familie bună. La momentul respectiv a fost întocmită un contract de împrumut, deoarece acte oficiale pe automobil la acel moment nu erau și automobilul nu putea fi înregistrat

după*****. Reieșind din considerentele că***** a menționat că mai are de achitat ratele pe automobil pe o perioadă de jumătate de an, contractul a fost încheiat pe o perioadă de 7 luni, pentru a putea merge la notar și perfectă actele, ulterior după expirarea termenului, au mers la notar unde a transmis suma de 9000 Euro. În luna mai l-a telefonat pe***** pentru a merge și a înregistra automobilul și atunci ultimul l-a anunțat că automobilul este în leasing pentru încă o perioadă de 2 ani, prezentându-i actele ce confirmă că ratele leasingului sunt achitate și să nu își facă griji. Ulterior, în luna martie 2010, Serviciul de Securitate a companiei i-a ridicat automobilul respectiv.

La întrebările procurorului partea vătămată a menționat că, solicită restituirea sumei achitate pentru automobil în mărime de 9000 Euro, deoarece nu i-a fost restituită suma achitată.

*La întrebările avocatului ***** partea vătămată* a menționat, că va depune acțiunea civilă în cadrul cauzei penale.

La întrebările avocatului inculpatului partea vătămată a menționat, că nu s-a adresat cu acțiune civilă în instanța de judecată, deoarece nu a împrumutat o sumă de bani, or, contractul de împrumut a fost o garanție că i-a fost transmisă suma de bani pentru automobil. A solicitat banii și a considerat că a fost înșelat, motiv din care a depus plângerea la organele de drept. A procurat automobilul prin persoana data deoarece avea încredere în el, fiind prieteni și familiile lor fiind apropiate. Dacă,***** îl anunța că automobilul este în leasing pentru o perioadă de 3 ani, atunci nu îl procura, iar după ce a depus plângerea, tatăl lui***** a menționat să achite asigurarea pentru un an, dar el nu a căzut de acord, la fel ultimul i-a propus să îi achite suma de 6000 Euro, însă el a refuzat. A circulat cu automobilul în cauză deoarece a considerat că a achitat costul automobilului integral. La fel, a menționat că, cu automobilul în cauză a circulat tatăl său, circulând aproximativ 3 luni în an, reieșind din specificul serviciului pe care îl deținea, motiv din care a considerat că nu este necesară achitarea asigurării în sumă de 500 Euro pentru un an. Starea automobilului era bună, având jumătate de an.***** i-a prezentat pașaportul tehnic al automobilului, iar *****l-a asigurat că ***** este dintr-o familie de încredere, mai mult ca atât *****este fost lucrător al poliției. După jumătate de an s-a întâlnit cu***** pentru perfectarea actelor, la ce acesta i-a comunicat că automobilul este în leasing pentru o perioadă de 2 ani, după care l-a telefonat pe *****și i-a propus să se întâlnească cu tatăl lui*****. La întâlnirea cu ultimul acesta la întregat în baza căror acte circulă cu automobilul în cauză, l-a ce i-a răspuns că la procurat la suma de 9000 Euro.

*Partea vătămată ****** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe***** îl cunoaște, fiind vecini. În anul 2009, în luna septembrie,***** s-a adresat cu rugămintea de a-i împrumuta suma de 2000 Euro,

la ce i-a răspuns că îl poate ajuta, în schimb să îi fie lăsat ceva în gaj, astfel,***** a menționat că îi poate transmite automobilul de model "Mitsubishi Carisma".***** a adus automobilul și actele automobilului, iar el i-a transmis suma de 2000 Euro, ulterior după o lună iarăși***** s-a adresat cu întrebarea de a-i împrumuta bani în sumă de 2000 Euro. La ce i-a răspuns că automobilul lăsat în gaj valoarea 3000 – 3500 Euro, însă dacă îi va aduce un obiect mai scump, îi va împrumuta suma de bani solicitată. Astfel, i-a transmis automobilul de model "Pontiac Vibe", anul fabricării 2004, a ridicat automobilul de model "Mitsubishi Carisma" și i-a transmis automobilul de model "Pontiac Vibe", iar el ca rezultat i-a transmis suma de 2000 Euro, după care***** a plecat. Ulterior, peste aproximativ două săptămâni s-a întâlnit iarăși cu***** în centrul ***** , ultimul invocându-i că mama sa are niște probleme cu careva terenuri are nevoie de o sumă de bani, la ce i-a răspuns că nu îi va împrumuta nici o sumă de bani, până nu îi va restitui datoriile anterioare. Ulterior a telefonat-o pe mama lui***** , care l-a rugat să îi ajute cu bani și l-a asigurat că în decurs de o lună, după ce va transmite magazinul în arendă, se achita cu datoria, tot atunci a întrebat-o dacă este la curent cu faptul cu***** a împrumutat de la el suma de 4000 Euro, la ce a răspuns afirmativ. Astfel, doar după discuția cu mama lui***** , i-a transmis ultimului suma de 2000 Euro. Aproximativ după o lună,***** s-a apropiat de el și i-a comunicat că are nevoie de automobil pentru a-l întoarce stăpânului, deoarece nu îi poate perfecta procura pe numele său. Ulterior, peste o lună iarăși s-a apropiat cu rugămintea de a-i împrumuta o sumă de bani și i-a adus un automobil de model "Mitsubishi Lancer", anul fabricării 2009, astfel căzând de acord i-a transmis suma de 2000 Euro. Automobilul a fost lăsat la poarta sa și i-a comunicat că îi va întocmi o procură generală pe numele său. Aproximativ peste două luni,***** a venit la casino, cu o persoană, care s-a prezentat stăpânul automobilului, prezentându-i buletinul, invocându-i că automobilul respectiv a fost transmis lui***** în arendă și deoarece acesta nu a achitat ratele, au venit să ridice automobilul. Atunci, a explicat că***** îi este dator cu sume de bani, însă persoana dată a invocat că dacă nu restituie automobilul va anunța poliția, atunci a transmis automobilul. Timp de 1 an a încercat să își restituie datoria însă nu a reușit, iar întâlnindu-l pe ***** în ***** , i-a propus întocmirea recipisei pe sumele de bani datorate, la ce***** a răspuns afirmativ și a eliberat o recipisă în sumă de 8000 Euro. Aproximativ până în anul 2011 a încercat de mai multe ori să își întoarcă banii, însă deoarece nu s-a soldat cu un rezultat pozitiv, cu tatăl său au mers la tatăl lui***** , pentru a discuta pe cazul dat. La finele lunii august începutul lunii septembrie 2011 au discutat cu tatăl lui***** , la discuție a fost prezent și ultimul, care a recunoscut suma datoriei iar tatăl lui***** a comunicat că în săptămâna respectivă va transmite jumătate de sumă, iar la finele lunii următoare, altă parte din suma datorată. Până la ziua de

astăzi, suma datoriei nu a fost restituită, motiv din care s-a adresat cu plângere la organele de drept.

La întrebările procurorului partea vătămată a menționat că, suma prejudiciului material este de 8000 Euro.

*La întrebările avocatului ***** partea vătămată* a menționat, că recipisa a fost întocmită după ce a fost înșelat, iar cauza penală a fost clasată de trei ori, ulterior s-a adresat în instanța de judecată.

La întrebările avocatului inculpatului partea vătămată a menționat, că prima sumă de 2000 Euro a transmis-o în luna septembrie 2009, a doua sumă după trei săptămâni, a treia sumă transmisă a fost în mărime de 2000 Euro și a patra sumă la fel în mărime de 2000 Euro. A trecut mai mult de 1 an de la acordarea sumelor de bani când a fost semnată recipisa. Nu ține minte dacă s-a adresat la poliție cu plângere până la semnarea recipisei. Nu cunoaște cât timp a trecut de la semnarea recipisei și adresarea la poliție, dar aproximativ au trecut două luni. A înțeles că a fost înșelat de ***** , după ce nu l-a mai putut contacta, iar părinții acestuia au comunicat că nu cunosc locul aflării lui ***** . Aproximativ cu două luni înainte de semnarea recipisei a înțeles că a fost înșelat de ***** . În temeiul recipisei eliberate s-a adresa în instanța de judecată, fiind emisă hotărârea la data de 05.02.2013 și eliberat titlul executoriu. Recipisa a fost eliberată benevol, fără amenințări sau careva presiuni. I-a comunicat să elibereze recipisa, pentru a fi ca garanție, pentru ca în caz de ceva să se poată adresa către poliție.

Partea vătămată ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe ***** îl cunoaște de când s-a angajat în calitate de șofer expeditor la SRL ”*****”. În timpul stagierii discutau despre familie, despre scopuri și i-a comunicat că își dorește un automobil, dar nu dispune de surse financiare, căci sunt foarte scumpe. Aproximativ peste o săptămână ***** i-a comunicat că are posibilitatea de a aduce un automobil din SUA, căci acolo se află fratele său. La întrebarea cât va costa un automobil, i-a comunicat că el poate lua un automobil la preț mic și i-a propus un automobil de model ”Subaru Forester” la prețul de 6000 dolari SUA, suma ce cuprinde și devamarea automobilului. La întrebarea cât va costa transportarea automobilului, i-a comunicat că vor fi aduse mai multe automobile și costul va fi mic, discuția a avut loc în anul 2009. Totodată i-a comunicat că este finele anului și să se grăbească, căci se vor scumpi prețurile la devamare. Tot, el i-a comunicat că automobilul a fost înecat, la ce i-a comunicat că nu dorește un astfel de automobil, deoarece acesta poate fi defectat. Ulterior, i-a comunicat că dispune de automobil de model ”Volvo”, dar la preț mai mare, la ce i-a răspuns că nu dispune de asemenea surse financiare și urma să împrumute pentru a se achita. La ce i-a comunicat să nu se deranjeze, să îi transmită suma de bani de care dispune, iar restul sumei o va restitui în rate. Ulterior, i-a transmis

poze a unui automobil de model "Volvo" la suma de 7000 dolari SUA, comunicându-i că mai este un automobil, dar starea tehnică este rea, și este mai bine de a lua un automobil mai scump, dar în stare tehnică bună. Fotografii prezentate erau mici, și după ce a încercat să le scaneze a înțeles că acestea au fost efectuate cu telefonul.***** i-a comunicat că urmează să transmită o sumă de bani, a transmis suma de bani, dar nu ține minte când anume, din cuvintele acestuia, a transmis suma de bani, atunci când automobilul se afla în vamă și anume suma de bani urma să fie transmisă inspectorului vamal, deoarece la numărul motorului lipseau careva cifre. Personal a transmis lui***** suma de 2000 Euro, iar în luna ianuarie a aflat că ultimul a fost eliberat de la serviciu din cauza lipsei de la serviciu. Atunci,***** la asigurat că totul va fi în regulă și vor contacta, acesta nu se ascundea, răspundea la apeluri. Ulterior, la organizarea unui eveniment la serviciu, a venit și l-a prezentat pe fratele său și la întrebarea de ce el se află aici, iar automobilul la intrarea în România, acesta a comunicat că automobilul este la parcare, iar el s-a prezentat după bani. Ulterior, a fost telefonat de***** de la postul vamal Leușeni, care i-a comunicat că așteaptă o persoană pentru devamarea automobilelor, după care va veni în *****. Atunci el împreună cu un verișor de al său s-au pornit spre s. Leușeni, și la încercarea de a-l telefona pe***** , acesta nu răspundea la apeluri. Peste câteva zile în sectorul Ciocana a observat un automobil de model "Volvo" și a crezut că este automobilul său și la apelul telefonic,***** i-a răspuns și i-a comunicat că automobilul a fost procurat de persoana care a devamat toate automobilele și el să stea fără grijă că îi va aduce un automobil în loc. Ulterior, a comandat alt automobil, i-a prezentat fotografiile, doar că automobilul urma să fie mai scump, și i-a comunicat că costul va fi de 9000 dolari SUA, la ce i-a răspuns că prețul este prea mare. După care, în prețul automobilului, i-a transmis lui***** suma de 5000 lei, deoarece acesta i-a comunicat că urma să procure un televizor și nu îi ajungea suma respectivă de bani. După care în contul costului automobilului i-a transmis sumele de 1500 lei, 1500 Euro, 1200 Euro, precum și sumele de 1500 Euro și 500 Euro care au transmise de mama sa și respectiv sora sa, la solicitarea sa. Prejudiciul total este în mărime de 6200 Euro, după ce a transmis ultima sumă de 2000 Euro, pentru devamare, i-a comunicat că îl va contacta când automobilul va ajunge în *****. Deși la telefonat nu i-a răspuns la apeluri, atunci a telefonat-o pe soția acestuia, care i-a comunicat, că ***** este acasă, a venit târziu și la momentul respectiv dormea, la ce i-a răspuns că se va apropia pentru a discuta cu *****. A mers la***** la domiciliu, unde a fost întâlnit de soția acestuia, Irina, ultima la trezit și el a invocat că este foarte obosit, va mai dormi un pic, după care vor discuta. Astfel, el a rămas la televizor, iar ***** a mers în altă camera să se odihnească, la întrebarea adresată către Irina de ce privesc la televizor mic, aceasta a comunicat că televizorul cel mare este defectat și a fost dat la reparație. Aproximativ peste

două ore***** s-a trezit și au mers să ia masa, ulterior ***** la telefonat pe ***** , pentru a veni și el. La întrebarea către ***** dacă este sau nu automobilul, ***** s-a uitat și zâmbit către ***** și nu a răspuns nimic, iar la întrebarea adresată către ***** acesta nu a răspuns nimic. Ulterior, i-a invocat restituirea sumei de bani, în caz contrar sora sa va depune plângere la poliție, la fel i-a invocat restituirea sumei de bani și vor uita toată discuția care a avut loc între ei, atunci ***** i-a răspuns că nu dispune de suma respectivă, dar va hotărâ problema creată. Astfel, a avut încredere în***** , după care l-a mai telefonat pe ***** , l-a căutat și după ce l-a găsit i-a comunicat că nu mai are nevoie de automobil și solicită restituirea mijloacelor financiare, deoarece urma să restituie banii mamei și surorii sale, precum urma să transmisă suma de 2000 Euro la Lombard pentru a-și recupera aurul gajat. El s-a ocupat de restituirea banilor către mama și sora sa, la fel contactându-l pe***** i-a comunicat că a reușit să restituie aurul gajat la Lombard, dar acest i-a comunicat să nu își facă griji că îi va restitui suma de 2000 Euro. Ulterior a aflat că***** joacă în jocuri de noroc, dar ultimul a negat faptul dat, iar consultându-se cu colegii de serviciu a hotărât de a depune plângere la poliție.

La întrebările procurorului partea vătămată a menționat că, suma de 6200 Euro i-a fost restituită de tatăl lui***** și pretenții materiale față de acesta nu are, dar consideră că persoana urmează să fie atrasă la răspundere pentru faptele comise și numirea pedepsei o lasă la discreția instanței de judecată.

La întrebările avocatului inculpatului partea vătămată a menționat, că nu a comunicat faptul că este victima unei înșelăciuni, însă a relatat totul cum s-a întâmplat. În cazul dat a vrut să îl ajute pe tatăl lui***** și în legătură cu faptul dat i-a fost intentat o cauză penală pentru luarea unei sumei de bani și transmiterea acestora unei persoane. În cazul dat a fost emisă sentința de încetare, cu atragerea la răspundere contravențională, fiindu-i aplicată o amendă, care a fost achitată. La rugămintea tatălui lui***** a acceptat de a transmite suma de bani.

Partea vătămată ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că într-o seară, data și anul nu ține minte, în jurul orelor 22:00 min., a fost telefonat de către un prieten, ***** , care i-a comunicat că are spre vânzare un automobil, la întrebarea de ce a telefonat așa târziu, ultimul a invocat că are nevoie urgent de bani. Astfel, s-au întâlnit la stația de alimentare cu petrol "Petrom" de pe str. ***** , la solicitarea actelor, a invocat că a doua zi îi va elibera procura generală și i-a transmis suma de 2000 Euro. Ulterior, din motiv că în decurs de 2-3 zile nu i-a fost perfectată procura, l-a telefonat să își ridice automobilul și să îi restituie banii, însă i-a răspuns că va găsi proprietarul automobilului și va hotărâ întrebarea. Din motiv că timpul trecea, iar actele nu erau oformate, de către prietenul său a fost telefonat***** , însă ultimul nu răspundea la apeluri.

Menționează că pe***** l-a văzut doar în seara când a transmis banii, care era cu un prieten de al său, de originea armeană și prietenul său, care a propus procurarea automobilului. La fel, a încercat să îl apeleze pe***** , dar acesta nu răspundea la apeluri, atunci au luat automobilul pentru a-l repara și realiza, dar din motiv că automobilul era echipat cu Sistema GPS, proprietarul a găsit automobilul și acesta a fost ridicat. Ulterior, de el s-a apropiat tatăl lui***** , care i-a comunicat că nu are nici o tangență cu cazul dat și i-a restituit suma de bani. Pretenții materiale față de***** nu are.

La întrebările procurorului partea vătămată a menționat, că automobilul era de model "Mazda".***** i-a invocat că va întocmi procura generală, dar nu i-a comunicat că este proprietarul automobilului. Susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale.

Fiind date citire declarațiilor părții vătămate ***** , V. II, f.d. 41, partea vătămată a menționat că,***** i-a comunicat că are nevoie urgent de bani și că îi va elibera procură pentru automobil, astfel din cuvinte a înțeles că acesta este proprietarul automobilului.

Partea vătămată ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că nu îl cunoaște pe***** . În anul 2019 a procurat automobilul de model "Land Rover Discovery", care a fost înregistrat, cu atribuirea numărului de înmatriculare ***** , ulterior s-a adresa la parcare de pe str. *****21, de a realiza automobilul în cauză. În urma discuției cu proprietarul a fost încheiat un contract de vânzare a automobilului, însă dacă se va adresa cineva cu solicitarea de a închiria automobilul a căzut de acord. Ulterior, a fost telefonat și i s-a comunicat că automobilul a fost transmis în chirie, însă persoana care a luat automobilul în chirie nu răspundea la apeluri, motiv din care a depus plângere la poliție. Astfel, a aflat că a fost falsificat buletinul său de identitate și procura, și automobilul a fost realizat. Suma prejudiciului a fost estimată în valoare de 22 mii Euro.

La întrebările procurorului, partea vătămată a menționat, că din suma prejudiciului nu i-a fost restituit nimic, automobilul se află la parcare, iar din persoanele indicate de către procuror nu cunoaște pe nimeni.

La întrebările avocatului părții vătămate, partea vătămată a menționat, că pe numele lui***** nu a întocmit nici un act.

La întrebările apărătorului inculpatului, partea vătămată a menționat, că pe dl. ***** îl cunoaște, sânt rude. Confirmă că automobilul îi aparține, iar la poliție s-a prezentat împreună cu dl. ***** . Nu ține minte când a fost dus automobilul la parcare, după ce a fost dus de la parcare.

La întrebările inculpatului, partea vătămată a menționat, că nu cunoaște care a fost perioada specificată în contractul semnat între***** și parcare auto. Nu cunoaște dacă***** a avut intenția de a răscumpă automobilul.

Partea vătămată ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe***** la cunoscut în cadrul ședinței de judecată, anterior nu l-a cunoscut pe acesta. În anul 2012 a procurat de la ***** automobilul de model ”Land Rover Discovery”. Apoi, după trei luni de la utilizarea automobilului, s-au prezentat colaboratorii poliției, care au ridicat automobilul și i-au indicat că acesta a fost sustras și actele falsificate. Automobilul a fost procurat la suma de 17 mii Euro.

La întrebările procurorului, partea vătămată a menționat, că ***** i-a propus automobilul în cauză, dar la secția de evidență și documentare s-a achitat cu ***** , dl. *****a participat în calitate de intermediar. Nu ține minte numărul de înmatriculare a automobilului. Din câte cunoaște cineva i-a vândut automobilul lui ***** și din câte a înțeles vânzătorul a fost prezent și i-a oformat procura. Procura a fost eliberată din partea dl. *****pe numele dl. ***** și de pe numele dl. ***** pe numele dl. *****. Prejudiciu material este de 17400 Euro, din motiv că la moment nu dispune de automobil și nu i-a fost achitat nici o parte din prejudiciu adus.

La întrebările apărătorului inculpatului, partea vătămată a menționat, că automobilul nu a fost procurat personal de la dl. *****. A înaintat pretenții față de dl. *****deoarece lanțul acțiunilor s-au început de la acesta. Acțiunea civilă a fost depusă împotriva lui ***** , iar față de dl. *****până la moment nu a avut careva pretenții.

La întrebările instanței, partea vătămată a menționat, că aproximativ o săptămână în urmă Curtea de Apel a pronunțat decizia în favoarea sa.

Declarațiile martorilor.

Martorul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că în luna iulie 2010, întorcându-se din concediu a aflat că fiul său este reținut. Prin intermediul avocatului Gh. Tatar a aflat că fiul său a fost reținut în baza plângerii depuse de ***** , faptul dat l-a mirat deoarece cunoaștea bine familie acestuia, iar sora ultimului muncea cu el în aceeași secție. A organizat o întâlnire cu ***** și l-a întrebat ce s-a întâmplat, ultimul i-a comunicat că a transmis fiului său suma de 6500 Euro pentru procurarea unui automobil. Atunci i-a comunicat că dacă fiul său îi este dator cu suma respectivă, o va restitui personal, doar l-a rugat să aștepte puțin până la realiza apartamentul. Însă acesta a început a-l presa să îi achite suma de bani mai urgent, deoarece are probleme cu martorii și urmează să se achite cu aceștia. La data de 28 iulie 2010 a realizat apartamentul, iar la data de 29 iulie 2010 s-a achitat cu ***** , în prezența bunicii ultimului. Ulterior, întâlnindu-se cu fiul său, în timpul examinării cauzei penale de către

Judecătoria Botanica ***** și discutând, ultimul i-a comunicat că anchetatorul *****i-a organizat toate cauzele penale. Recunoaște faptul că fiul său este jucător la casino, iar o persoană pe nume ***** i-a făcut cunoștință fiului său cu dl. *****. Ei, cunoșteau persoanele care erau jucători la casino, le împrumutau bani, cu întoarcere de 100% dobândă a doua zi. Fiul său a împrumutat de mai multe ori sume de bani de la dl. *****, dar recipisele erau întocmite pe numele altor persoane. A avut loc un caz, când fiul său a împrumutat suma de 400 Euro, a restituit suma, dar i s-a solicitat încă o sumă de 400 Euro, dar deoarece fiul său a refuzat, a fost amenințat cu crearea problemelor. Personal a restituit dl. *****suma de 400 Euro, iar când dl. *****și dl. *****au început estorcarea mijloacelor financiare de la el, s-a adresat cu plângere la procuratură. Ulterior a transmis dl. *****o sumă de bani în calitate de mită, pentru care acesta a fost reținut și condamnat. Referitor la episodul cu partea vătămată ***** a comunicat că, automobilul a fost procurat în leasing, ratele erau achitate, au fost achitate ratele pentru jumătate de an. Fiul său,*****, a întocmit un contract de împrumut cu ***** în sumă de 9000 Euro, consideră că suma data a fost împrumutată, deoarece ultimul cunoștea că fiul său este jucător la casino. Întâlnindu-se cu mama lui ***** , i-a fost comunicat că nu a fost încheiat nici un contract de împrumut, dar automobilul a fost procurat de la*****. În anul 2010 a fost invitat la companie pentru achitarea primei de asigurare ”Casco”, însă a refuzat achitarea sumei deoarece automobilul era în posesia unei alte persoane. Astfel, a fost informat că dacă nu va fi achitată prima de asigurare automobilul va fi ridicat, atunci deplasându-se la domiciliul dl. ***** , automobilul era în stare rea, iar automobilul a fost ridicat de compania de leasing. Astfel, a rămas și fără automobil și fără bani. Ulterior, din partea familiei *****au parvenit solicitări de restituire a împrumutului, la ce le-a răspuns că dacă există un contract de împrumut, să se adreseze în instanța de judecată, atunci i s-a comunicat că au cunoștințe în poliție și fiul său va face ani de închisoare. Referitor la episodul cu dl. ***** , poate comunica că acesta este vecinul lor, care se ocupă cu acordarea sumelor de bani cu împrumut. Fiul său,***** a împrumutat de la dl. *****de mai multe ori sume de bani, nu ține minte perioada, însă dl. *****s-a apropiat de el comunicându-i că fiul său îi este dator cu suma de 6000 Euro. Astfel, s-au înțeles cu ***** de a îi împrumuta două automobile la prețul de 14300 Euro, iar în gaj a fost lăsat apartamentul. Ulterior, un automobil a fost transmis dl. *****în contul datoriei pe care o avea***** față de dl. *****. Ulterior, în luna iulie 2010 a fost invitat de dl. ***** , care i-a prezentat plângerea depusă de dl. *****și i-a comunicat că va intentat încă un dosar penal, motiv din care l-a telefonat pe dl. *****pentru a cere explicații, însă ultimul a comunicat că nu înțelege despre ce este discuția și a întrerupt dialogul. În acest timp fiul său ***** a fost reținut și tot în această perioadă a apărut o recipisă în sumă de 8000 Euro, care nu cunoaște în ce condiții a

apărut. Invocă că, ***** într-adevăr a împrumutat sume de bani, dar toate au fost restituie de către el, motiv din care consideră că dosarele penale au fost organizate de către dl. *****.

La întrebările avocatului inculpatului martorul a menționat, că au mai fost cazuri când***** împrumuta sume de bani, dar cu toate s-au clarificat. Dl. *****împrumuta sume de bani la 100% dobândă la întoarcere și menționează că era gata de a-i transmite automobilul.

La întrebările procurorului martorul a menționat, că***** a început a juca în casino aproximativ din anul 2007. A aflat faptul dat, doar după ce persoanele au început a se adresa cu plângeri. Înainte de a juca în casino,***** a fost în Italia, ulterior a fost angajat în calitate de șofer la SRL ”*****”. A procurat un automobil în leasing pentru sine, însă de automobil se folosea și fiul său, toate actele pe automobil de aflau la fiul său, când acesta se urca la volanul automobilului. A aflat că automobilul se află la dl. *****, aproximativ peste 2-3 săptămâni, când fiul său a recunoscut că a luat bani de la dl. *****. A auzit că***** în anul 2009 împreună cu niște prieteni de ai săi au încercat de a aduce automobile din SUA pentru realizare, dar detalii nu cunoaște. *****este fostul său ginere, ei erau mereu împreună, astfel ***** putea să îl numească ”frate”.

Martorul *****în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că *****este fratele său. Împreună cu mama sa, l-a ajutat pe fratele său cu sume de bani pentru procurarea unui automobil, precum au găjat la Lombard și obiecte din aur, deoarece nu le ajungeau bani. Prima data l-a văzut pe***** , când a venit la ei și la rugămintea fratelui său a transmis o sumă de bani și anume 2000 lei căci soția lui***** născuse. Personal a transmis suma de bani lui***** , în schimb nu a fost întocmită nici o recipisă. Din spuse a înțeles că acesta lucrează cu fratele său. A doua oară la văzut pe***** la domiciliul fratelui său, când a venit cu un automobil. La fel menționează că pe tatăl lui***** l-a văzut, când ultimul a restituit banii fratelui său. A doua oară la scara blocului a transmis suma de 500 Euro lui***** , bani transmiși pentru automobil, deoarece acesta urma să fie adus și urma să fie achitat. Referitor la obiectele din aur menționează că, a fost telefonată de fratele său care i-a comunicat că automobilul este la punctul vamal Leușeni și urmează a fi devamat, atunci soția fratelui ei a venit și a luat toate obiectele din aur ce aparțin ei și mamei sale, după care împreună cu ***** au mers la Lombard pentru a primi banii, care urmau a fi transmiși lui *****.

Martorul *****în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că ***** este soțul ei, iar pe***** îl cunoaște, cu ultimul sunt în relații rele. Menționează că,***** prin declarații minciunoase a spus că aduce automobile

de peste hotare, faptul dat l-a comunicat și altor persoane. Soțul ei muncea împreună cu***** și deoarece nu dispunea de bani pentru achiziționarea unui automobil, l-a crezut pe ultimul că îi poate aduce un automobil la preț bun. La data de 13.01.2010, soțul său a transmis lui***** suma de 2500 Euro, în calitate de avans pentru automobil, care urma a fi adus din SUA. Ulterior, seara,***** i-a invocat soțului ei că dorește să procure un televizor și soțul ei i-a transmis una de 5300 lei, echivalentul a 300 Euro. Astfel, suma de 5300 lei, urma să fie comasată la suma de 2500 Euro, pentru automobil. În luna februarie 2010, soțul ei fiind pe buletin de boală, la ei a intrat*****e cu *****, care i-au comunicat că este necesară suma de 1000 Euro. Astfel, la data de 21.02.2010, ***** a mers la sora sa și a solicitat suma de 500 Euro, însă nu cunoaște dacă a mers și soțul ei, ulterior de la mama soțului ei au luat suma de 12500 lei. În total a fost transmisă suma de 5000 Euro, suma fiind transmisă pentru o lună. La data de 30.04.2010, ***** a comunicat că este necesar de a se deplasa la punctul vamal Leușeni pentru a ridica automobilul, însă prin relațiile sale a aflat că acest automobil nu se afla la punctul vamal. ***** le-a propus de a aduna toate obiectele din aur și de a le transmite la Lombard, pentru a primit bani și a ridica automobilul, fapt care și a fost făcut. A urcat în automobil cu***** și au transmis obiectele din aur la Lombard, pentru care a ridicat suma de 16500 lei. În total au transmis lui***** suma de 6200 Euro pentru procurarea automobilului. Ulterior, nu cunoaște conținutul convorbirilor din soțul său și*****, dar cunoaște că acesta a fost dus la mai multe parcări și prezentat automobilul. Suma de 6200 Euro a fost restituită de tatăl lui*****, pretenții față de acesta nu au la moment.

Martorul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe***** și tatăl acestuia i-a văzut, dar la moment să îi vadă, nu îi recunoaște. Nu ține minte când a avut loc cazul, dar în acea perioadă a rămas fără automobil și dorea să își procure unul. Fiul său l-a anunțat că este un automobil și îi va fi pe plac. Fiul său a venit la domiciliu cu automobilul, l-a încercat, i-a plăcut și a hotărât să îl procure. Fiul său era împreună cu***** și o persoană pe nume *****, colaborator de poliție, la întrebarea cât dorește pentru automobil i sa răspuns suma de 9000 Euro, deoarece la moment automobilul este în leasing, și urmează a fi achitate ratele pentru încă 3-4 luni, după care automobilul va fi înregistrat pe numele său. Pașaportul tehnic al automobilului erau pe numele lui*****. Ulterior,***** nu răspundea la apeluri, însă a fost telefonat de pe un număr neînregistrat de către o persoană de gen feminin, care s-a prezentat a fi mama lui*****, care i-a comunicat că fiul său, ***** a apucat drumuri rele și se vor achita. Peste câțiva ani au trecut testarea tehnică a automobilului și au perfectat asigurarea acestuia. Activând în calitate de însoțitor de vagon pe ruta Chișinău – Moscova, se afla la serviciu, iar când a revenit acasă, soția sa plângând i-a

comunicat că au rămas fără automobil și anume că*****, cu o persoană cu numele de familie *****mai în vârstă ca ***** și un angajat al companiei de leasing au ridicat automobilul. Astfel au telefonat la niște cunoscuți în *****, care i-a comunicat că automobilul său a fost realizat la alte persoane, iar***** este jucător și anume joacă în cărți și la aparate de joc. Ulterior, nu s-a ocupat de cazul dat deoarece s-a îmbolnăvit, dar peste ceva timp fiul său i-a spus că tatăl lui ***** vrea să se întâlnească cu el. Întâlnindu-se tatăl lui***** i-a propus suma de 6500 Euro, însă el s-a refuzat și s-au despărțit.

La întrebările procurorului martorul a menționat, că suma de 9000 Euro a fost transmisă de către el fiului. Ulterior, împreună cu fiul său și***** au mers la un notar de pe adresa bd. Ștefan cel Mare, unde fiul său a transmis suma de 9000 Euro, și la notar a fost întocmit contractul de împrumut, cu indicarea sumei de 9000 Euro și contractul prevede și dobânda de întârziere. Contractul de împrumut a fost întocmit pe o perioadă de 3-4 luni, astfel le-a fost transmis automobilul pentru 3-4 luni, iar ulterior, automobilul urma a fi perfectat pe numele său. A mers la acțiunile respective, deoarece avea încredere, nu a putut fi perfectat un contract de vânzare cumpărare deoarece automobilul era în leasing. După transmiterea banilor, a urcat la volanul automobilului și a mers la domiciliu, a încuiat automobilul și s-a folosit ori de câte ori a avut necesitatea. Dispunea de pașaportul tehnic pe numele lui*****. În decurs de 3-4 luni urmau a fi perfectate actele pe numele său. Nu i-a fost restituită nici o parte din suma de 9000 Euro, la ziua de azi prejudiciu material constituie suma de 9000 Euro. Nu dispune de careva acte prin care***** se obligă să îi vândă automobilul. Nu s-a ocupat de restituirea banilor, de cazul dat s-a ocupat fiul și soția sa.

Martorul *****în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe***** îl cunoaște, l-a văzut prima dată când au procurat automobilul. ***** este fiul său. În anul 2008 soțul său, ***** a dorit să își procure un automobil, despre procurarea automobilului s-a înțeles cu*****, care a recunoscut că automobilul este în leasing. S-au înțeles la suma de 9000 Euro, astfel la notar a mers soțul său, fiul lor și*****, dar din motiv că automobilul era în leasing, nu a fost posibil de întocmit un contract de vânzare cumpărare, motiv din care notarul le-a propus întocmirea unui contract de împrumut pe un termen de 3 luni, adică până la data expirării contractului de leasing și anume precum ei au împrumutat lui***** suma de 9000 Euro. Ulterior, urmau a fi perfectate toate actele pe numele soțului ei. Înainte de a transmite suma de 9000 Euro, a fost telefonată mama lui***** și întrebată cum urmează a fi transmisă suma de bani și aceasta a invocat să fie transmisă lui *****, deci aceasta cunoștea că automobilul se află la ei. După perfectarea actelor pe automobil, ei s-au folosit de acesta, după o perioadă de trei luni a fost telefonat***** pentru perfectarea actelor pe automobil, dar acesta tot îi

amâna invocând că este ocupat. Ulterior, au aflat că termenul contractului de leasing este cu mult mai mare și automobilul este cu mult mai scump, motiv din care au solicitat restituirea sumei de bani și ridicarea automobilului, la ce ***** le-a comunicat că în luna septembrie, după nuntă, se va clarifica cu situația data. Ulterior, după luna septembrie nu s-a clarificat nimic, motiv din care l-au contactat pe tatăl lui*****, care le-a comunicat că, după realizarea apartamentului li se va restitui datoria. În timp ce soțul ei s-a aflat în deplasare, la domiciliu s-au prezentat două persoane, care s-au prezentat a fi de la compania de leasing, ușa a fost deschisă de fiul său, atunci persoanele date au întrebat dacă se folosesc de automobil și le-a comunicat că automobilul dat se afla la balanța firmei ce aparține tatălui lui*****, și aceasta era asigurată Casco. Astfel, persoanele date au invocat că dacă automobilul nu v-a fi predat, vor fi chemați angajații poliției, atunci fiul ei a urcat la volanul automobilului și acesta a fost condus la parcare. A fost telefonat***** și angajații companiei au invocat că, dacă se achită integral costul automobilului, acesta poate fi luat înapoi, însă***** nu s-a achitat, motiv din care automobilul a fost ridicat. După ridicarea automobilului, au discutat cu***** de mai multe ori referitor la întoarcerea datoriei, tatăl lui***** le-a propus suma de 6000 Euro, cu care fapt nu au fost de acord. Ulterior, întâlnindu-se cu părinții lui***** și discutând referitor la restituirea datoriei, mama acestuia a invocat că nimeni nu i-a rugat să procure automobilul respectiv. Prejudiciul material constituie suma de 9000 Euro. La fel a menționat că pe ***** l-a văzut atunci când acesta împreună cu***** au venit și au prezentat automobilul soțului ei, precum acesta și la notar a fost, dar cine este el nu cunoaște.

La întrebările avocatului inculpatului martorul a menționat, că nu s-au adresat în ordine civilă pentru restituirea sumei de bani, din motiv că consideră că, este o infracțiune fapta dată. Contractul de împrumut a fost întocmit ca o asigurare pentru procurarea automobilului. Nu a fost împrumutată suma de 9000 Euro, suma data a fost achitată pentru procurarea automobilului. Cunoșteau faptul că automobilul este în leasing, până la procurarea automobilului ratele leasingului erau achitate la timp. Pașaportul tehnic a automobilului era pe numele lui*****. La momentul predării banilor erau la curent că automobilul era procurat în leasing. Automobilul se afla la balanța întreprinderii tatălului lui*****. Nimeni nu a venit cu propunerea de a fi achitată asigurarea "Casco".***** a invocat doar că urmează încă trei luni să fie achitate ratele contractului de leasing, dar ce sume anume nu cunoaște. Angajații companiei i-au comunicat că este o datoriei de mai mulți ani la contractul de leasing, dar nu doar de câteva luni.

Martorul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că în anul 2010 muncea la o companie de închiriere a automobilelor, de unde și îl cunoaște pe*****. Ultimul deseori închiria automobile de la compania

unde muncea, erau cazuri când închiria și a câte două automobile concomitent, iar achitățile erau efectuate la timp, erau și cazuri când se întârzia cu achitarea arendeii, însă ulterior efectua plata.

La întrebările procurorului martorul a menționat, că la poliție nu a fost audiat, la acel moment activa în calitate de administrator, posibil a fost audiat persoana pe nume Eugen, care activa în calitate de operator. În anul 2010, ***** a luat în chirie automobilul de model "Mazda Proteje", la acel moment avea luate în chirie două automobile, iar când a solicitat în chirie un alt treilea automobil i s-a refuzat, deoarece s-au gândit că nu se va isprăvi cu achitarea acestora. Atunci s-a solicitat restituirea automobilului de model "Mazda", deoarece trecuse deja o perioadă de timp, aproximativ 3 luni, însă***** tot amâna restituirea automobilului. Ulterior,***** l-a telefonat și întrebat dacă cunoaște unde la moment se află automobilul în cauză, la ce a răspuns afirmativ, deoarece automobilele erau echipate cu sistemul GPS. Totodată, a fost întrebat***** ce s-a întâmplat, la ce ultimul a răspuns că nu găsește automobilul, dar nu vrea să se apropie la poliție. Astfel, cu angajații firmei de pază s-au deplasat în or. Orhei, deoarece conform datelor sistemului GPS, automobilul se afla în Orhei, unde a fost depistat automobilul în curtea unei gospodării, proprietarii invocând că au procurat automobilul în cauză. Din care motiv s-a început o ceartă și în timpul conflictului a solicitat actele în baza cărora a fost procurat automobilul, însă persoanele în cauză nu au putut prezenta nici un act. În consecință, la propunerea persoanelor respective s-au îndreptat spre ***** , pentru a discuta cu persoana de la care s-a procurat automobilul, însă nu au indicat nici un nume. La intrarea în ***** s-au întâlnit cu niște persoane și s-au îndreptat spre IP Botanica, unde au fost depuse explicații și după 10 zile au recuperat automobilul. După recuperarea automobilului,***** s-a apropiat a achitat suma chiriei și și-a cerut scuze de cele întâmplate. Nu ține minte pe cine a fost înregistrat automobilul și nici pe cine a fost eliberat pașaportul tehnic a acestuia. În contractul de chirie este specificat că automobilul nu poate fi transmis, gajat, vândut.

La întrebările avocatului inculpatului martorul a menționat, că***** cunoștea că automobilul este echipat cu sistemul GPS și tot el a solicitat ridicarea automobilului. Plata chiriei se achita pentru o lună, iar plata garanției era în sumă de 1000 lei, pentru micile defecte. Întreprinderea nu a fost prejudiciată de către***** , din punct de vedere tehnic ultimul nu putea vinde automobilul, deoarece ei aveau posibilitatea de a vedea unde se deplasează automobilul.

Martorul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că activează în cadrul BC "Moldova Agroindbank" SA, în calitate de specialist protecția muncii, iar pe***** nu îl cunoaște. În anul 2010 a activat în calitate de manager pe chirie auto la SRL "*****", iar întreprinderea avea în

proprietate automobilul de model "Mazda Proteze", însă nu cunoaște numărul de înmatriculare a automobilului. Cunoaște că automobilul dat a fost transmis în chirie și a fost chemat la sectorul de poliție pentru depunerea explicațiilor în calitate de martor, deoarece automobilul a fost depistat la o altă persoană. A depus explicații referitoare la automobilul în cauză, nu mai ține minte declarațiile depuse, însă automobilul era proprietatea firmei și transmisă în chirie unei persoane fizice, iar persoana respectivă a realizat automobilul și a luat banii.

La întrebările avocatului inculpatului martorul a menționat, că personal pe***** nu îl cunoaște și nu l-a văzut niciodată.

La întrebările instanței martorul a menționat, că a declarat din ce a aflat și a cunoscut.

La întrebările procurorului martorul a menționat, că persoana care a luat automobilul în chirie, nu avea dreptul de realizare a automobilului.

Martorul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe***** îl cunoaște. Menționează că este la curent cu faptul că,***** i-a vândut lui ***** automobilul de model "Mitsubishi Lancer". Automobilul era luat în chirie, după care s-a înțeles cu***** de ai restitui banii.***** nu dispunea de mijloace bănești, și s-au înțeles că pe parcurs îi va restitui câte o parte din sumele de bani. Ulterior,***** i-a comunicat că un prieten de al său, ***** vinde un automobil, la un preț mai mic față de prețul de piață. Astfel, a venit cu propunerea de a procura automobilul și diferența de preț să o transmită el lui *****. ***** îi era vecin și din câte cunoaște acesta se află în închisoare. Ulterior a fost telefonat de careva persoane, precum că el ar realiza un automobil, s-a întâlnit cu persoanele respective, care i-au comunicat că de la***** au aflat că el ar vinde un automobil l-a un preț mai mic, informație care nu corespunde adevărului.***** avea o datorie față de persoanele care l-au telefonat. Ulterior, fiind la o terasă împreună cu ***** de ei s-a apropiat tatăl lui***** , numele nu l-a memorizat, care i-a spus lui ***** că dacă va scrie o recipisă prin care ar invoca că nu are pretenții față de fiul său, timp de o săptămână îi va restitui datoria, însă ***** a refuzat.

La întrebările procurorului martorul a menționat, că pe***** îl cunoaște, la fel cunoaște că acesta joacă la casino și la aparate de joc.

Martorul *****în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că a activat în calitate de jurist la SRL "*****" începând cu luna martie 2009 – august, septembrie 2012, la fel a menționat că, pe***** la cunoscut. Alte detalii nu își aduce aminte.

La întrebările procurorului martorul a menționat, că avea următoarele obligațiuni – întocmirea acțiunilor civile, verificarea și întocmirea contractelor de

leasing, verificarea dosarului de leasing prezentat de către client, participarea în instanța de judecată și alte obligațiuni. În urma analizei dosarului o persoană putea întocmi mai multe contracte sau printr-un contract să obțină mai multe bunuri, dacă situația financiară îi permitea lucrul dat. La acel moment au fost depistate mai multe cazuri de prezentare a certificatelor false. Susține depozițiile depuse în fața organului de urmărire penală.

Martorul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că este managerul SRL "*****". În anul 2012***** a luat de la companie în chirie automobilul de model "Land Rover", astfel în luna septembrie 2012 a fost încheiat contractul de locațiune pe 5 zile, costul fiind a câte 55 Euro pe zi. La expirarea termenului de 5 zile,***** a fost telefonat pentru restituirea automobilului, care a comunicat ba că nu dispune de timp de a se apropia, ba că este plecat peste hotare. Ulterior, a fost telefonat de o persoană necunoscută, cu care s-a întâlnit la SA "*****" și acesta i-a transmis suma de 1000 Euro în contul chiriei și ulterior s-a calculat termenul de chirie, iar la expirarea termenului iarăși a fost telefonat. La apelul telefonic a răspuns și a indicat că nu dispune de timp pentru a restitui automobilul și de a transmite banii și a întrerupt apelul. Din motiv că invoca că nu dispune de timp pentru restituirea automobilului și din motiv că telefonul era deconectat, au verificat automobilul în cauză și s-a depistat că acesta avea alte numere de înmatriculare și a fost realizat, motiv din care s-au adresat cu plângere la poliție.

La întrebările procurorului, martorul a menționat, că automobilul la moment se află la SRL "*****". Din discuția cu dl. *****, acestuia îi plăcea automobilul și dorea să îl procure, însă concret nu au purtat discuții.

La întrebările apărătorului inculpatului, martorul a menționat, că el a purtat discuții cu dl. *****, dar dacă ultimul a purtat discuții cu șeful SRL "*****" nu cunoaște. Automobilul de facto aparține lui *****, deoarece ultimul este finul șefului SRL "*****" și nu poate realiza automobilul, acesta este păstrat la parcare companiei. Automobilul se transmitea în chiriei, în calitatea sa de manager al companiei s-a adresat la poliție. Nu cunoaște de ce proprietarul automobilului nu s-a adresat cu plângere. Nu ține minte dacă ***** era la curent cu faptul că automobilul nu se afla la parcare auto. Nu cunoaște dacă au fost cauzate careva prejudicii față de SRL "*****".

Martorul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe***** îl cunoaște, sunt consăteni, relațiile erau bune. În luna octombrie 2009, fiind cu *****, i-a împrumutat lui ***** o sumă de bani, iar ca gaj a fost lăsat un automobil.

*La întrebările procurorului, martorul a menționat, că erau în trei, el, ***** și*****. ***** i-a transmis lui***** o sumă de bani, din câte își amintește suma de 2000 Euro, iar ca gaj a fost lăsat un automobil. Nu cunoaște dacă suma de bani a fost restituită.*

*La întrebările apărătorului inculpatului, martorul a menționat, că a transmis lui ***** suma de 1000 Euro, iar ca gaj a lăsat un automobil, suma i-a fost restituită, a rămas ca datorie doar 100 Euro. A fost eliberată o recipisă și lăsat un automobil ca gaj.*

*La întrebările inculpatului, martorul a menționat, că nu este la curent cu acțiunile lui ***** referitor la automobil.*

Martorul ***** în ședința de judecată, prin expunere factologică, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, a declarat că pe***** îl cunoaște, a făcut cunoștință prin intermediul lui ***** , care l-a rugat să îl ajute pe***** cu o sumă de bani în împrumut, și anume mergea vorba de suma de 8000 Euro. În gaj a fost lăsat automobilul de model "Land Rover", la fel a fost eliberată o recipisă și o procură pe automobil, automobilul îi aparținea lui, fiind procurat de la parcare auto de la o persoană pe numele *****. Ulterior, aproximativ peste o lună, i-a propus să procure automobilul, însă deoarece a menționat că nu dorește, a fost întrebat dacă nu cunoaște pe cineva care ar dori să procure automobilul, astfel i-a propus lui ***** , deoarece acesta se ocupa cu procurarea automobilelor la un preț mai mic și realizarea ulterioară a acestora la un preț mai ridicat. Astfel, el le-a făcut cunoștință, unde ei au negociat prețul și s-au înțeles despre vânzarea – cumpărarea automobilului, după care au mers la Secția de înregistrare și au verificat automobilul dacă nu este anunțat în căutare. ***** a solicitat procura și deoarece la moment deținea o procură, a emis o procură pe numele lui ***** , iar ulterior ***** s-a achitat pentru automobil și***** i-a restituit suma de 8000 Euro. Nu a fost transmisă integral suma de 8000 Euro, ci a fost transmisă suma de 4000 Euro și un automobil de model "Mercedes", care ulterior a fost realizat de ***** și suma a fost restituită.

*La întrebările procurorului, martorul a menționat, că***** avea procură doar pentru automobilul de model "Land Rover", iar el a solicitat o procură din numele stăpânului pe numele său.*

*La întrebările apărătorului inculpatului, martorul a menționat, că pentru al doilea automobil l-a fel a fost eliberată o procură. Nu l-a văzut pe ***** , procura a fost prezentată de*****.*

Mijloace de probă administrate în faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în ședința de judecată:

- *copia contractului de împrumut din 13.12.2008, potrivit căruia***** , în calitate de împrumutat, a împrumutat de la ***** , în calitate de*

împrumutător, suma de 9000 Euro, care recalculați în lei MD, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data semnării contractului, constituie 123320,70 lei. Întoarcerea sumei integrale va avea loc la data de 15.06.2009. Contractul a fost autentificat notarial de către notarul privat, *****, fiind înregistrat cu nr. 6431, /f.d. 26, Volumul I, cauza penală 2010030531/;

- *procesul verbal de ridicare din 19.04.2010*, potrivit căruia de la ***** a fost ridicat copia fișei de monitorizare din 15.03.2010 și copia poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă, /f.d. 32, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia fișei de monitorizare din 15.03.2010*, /f.d. 33, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia fișei de monitorizare din 15.03.2010 și copia poliței de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă*, potrivit căruia automobilul de model "Mitsubishi Lancer", cu numărul de înmatriculare ***** a fost asigurat de ÎCS "*****" SA, /f.d. 34, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *ordonanța de ridicare din 21.04.2010*, potrivit căruia de la *****, juristul ÎCS "*****" SRL, au fost ridicate în copii următoarele acte: chestionar de leasing, contractul de arendă, contractul de locațiune, contractul nr. 1-C, contractul de vânzare cumpărare, analiza posibilității financiare nr. 276, contul spre plată din 08.05.2008, contractul de vânzare cumpărare nr. 08-05/ADG-08, act de predare primire, contract de leasing nr. 254-08POS, cu anexele la contract, polița "Casco", contractul de asigurare "Casco", polița de asigurare obligatorie, act de transmitere din 15.03.2010, fișa de monitorizare din 15.03.2010, certificat de înmatriculare, cerere din 16.03.2010, notă de contabilitate, act de transmitere din 17.03.2010, notificare nr. 1223, acord adițional nr. 1, acord adițional anexă nr. 2, cerere din 17.03.2010, acord de încetare nr. ***** și act de predare – primire nr. 048-10/BUS, /f.d. 39, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia contractului de locațiune din 10.03.2007*, potrivit căruia locatorul, *****, a dat în folosință temporară locatarului SC "*****", încăperea nelocativă situată în *****, str. Alexandru cel Bun 20, cu suprafața totală utilă de 100 m², pe un termen de până la 10.03.2010. Conform acordului plata chiriei constituie 800 dolari SUA, /f.d. 45, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia contractului de chirie nr. 1-C din 15.01.2006*, potrivit căruia ***** a transmis ***** în chirie încăperea nelocuibilă cu suprafața de 30 m², amplasată pe adresa *****, str. Alexandru cel Bun, cu achitarea chiriei în mărime de 300 lei, /f.d. 46-48, Volumul I, cauza penală 2010030531/;

- *copia contractului de vânzare cumpărare din 14.08.2003*, conform căruia vânzătorul, BC "*****" SA, a vândut, iar cumpărătorul, ***** a cumpărat construcția locativă individuală cu suprafața totală de 112,60 m/2, situate pe adresa *****, str. Alexandru cel Bun *****, amplasată pe un teren de pământ cu suprafața de 622 m/2, deținut în folosință. Contractul a fost autentificat notarial de către notarul *****, /f.d. 49, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia facturii eliberate de SRL "*****" cu nr. DEF – 000090 din 08.05.2008*, potrivit căruia prețul automobilului de model "Mitsubishi Lancer", 1.5 Invite, *****, constituie 18200 dolari SUA, /f.d. 54-55, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia contractului de vânzare cumpărare nr. 08-05/ADG-08 din 08.05.2008*, potrivit căruia SC "*****" SRL, se obligă să predea în proprietatea ÎCS "*****" SA, care este obligat să primească și să plătească prețul următorului bun: automobilul de model "Mitsubishi Lancer", 1.5 Invite, *****, la prețul de 18200 dolari SUA, /f.d. 56-57, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia actului de predare primire a bunului din 08.05.2008*, potrivit căruia SC "*****" SRL, transmite, iar locatarul *****, primește următorului bun: automobilul de model "Mitsubishi Lancer Sedan", cu numărul de înmatriculare *****, la prețul de 18200 dolari SUA, /f.d. 58, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia contractului de leasing financiar nr. ***** din 08.05.2008*, conform căruia ÎCS "*****" SA, în calitate de locator, se obligă să procure în proprietate obiectul de leasing de la furnizor, indicat de locatar, și să transmită, contra plată, în posesia și folosința temporară a locatarului, *****, automobilul de model "Mitsubishi Lancer Sedan, la suma totală de 11795,00 Euro, /f.d. 59-70, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia listei persoanelor care au dreptul să utilizeze bunul transmis în leasing din 08.05.2008*, potrivit căruia a fost aprobată lista persoanelor cu dreptul de a conduce bunul transmis în baza contractului de leasing și anume s-a indicat: ***** și *****, /f.d. 71, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia anexei nr. 3 la contractul de leasing financiar nr. ***** din 08.05.2008*, conform căruia de către părțile contractante ÎCS "*****" SA și *****, au convenit asupra modalității de revendicare a bunului transmis în baza contractului, /f.d. 72-73, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia anexei nr. 4 la contractul de leasing financiar nr. ***** din 08.05.2008*, conform căruia de către părțile contractante ÎCS "*****" SA și *****, a fost semnat graficul de achitare a plăților, fiind stabilită rata de

leasing în Euro în mărime de 257,85, începând cu data de 30.05.2008, până la data de 30.04.2012, /f.d. 74-76, Volumul I, cauza penală 2010030531/;

- *copia poliței privind asigurarea autovehiculelor*, conform căruia autovehiculului de marca "Mitsubishi Lancer", cu numărul caroseriei *****, anul producerii 2008, a fost asigurat Auto – Casco, cu prima de asigurare în mărime de 531 Euro, /f.d. 77, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia contractului ACA/2008-791 din 08.05.2008*, încheiat între părțile contractante SRL "*****", ÎCS "*****" SA și *****, cu referire la autovehiculul de marca "Mitsubishi Lancer", cu numărul caroseriei *****, anul producerii 2008, /f.d. 78-81, Volumul I, cauza penală *****10030531/;
- *copia actului de transmitere – primire a dosarelor pentru colectarea datoriilor/recuperarea bunurilor din 15.03.2010*, încheiat între ÎCS "*****" SA și SC "*****", SRL, potrivit căruia s-a transmis copia actelor din dosar în privința lui *****, care nu-și execută obligațiunile contractuale asumate față de primul, or, a fost calculată datoria în mărime de 754,47 Euro, /f.d. 83, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia certificatului de înmatriculare*, potrivit căruia autovehiculul de marca "Mitsubishi Lancer", cu numărul caroseriei *****, anul producerii 2008, este înregistrat după ÎCS "*****" SA /f.d. 85, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia actului de transmitere – primire a automobilului din 17.03.2010*, potrivit căruia locatorul, ÎCS "*****" SA, transmite, iar locatarul, *****, primește autovehiculul de marca "Mitsubishi Lancer", cu numărul de înmatriculare *****, obiect al contractului de leasing financiar ***** din 08.05.2008 /f.d. 88, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia notificării din 17.03.2010*, potrivit căruia a fost notificată CNA "*****" SRL, despre includerea în contractul de asigurare facultativă nr. ACA/*****-917/7 din 25.05.2009, în calitate de persoană autorizată de a conduce autovehiculul asigurat de marca "Mitsubishi Lancer", cu numărul de înmatriculare *****, ***** /f.d. 89, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia acordului adițional nr. 1 din 17.03.2010 la contractul de asigurare nr. ACA/2009-917/1-22 din 25.05.2009 privind asigurarea autovehiculelor la polița ACA/2009 – 917/7 din 25.05.2009*, potrivit căruia suplimentar se adaugă persoane cu drept de a conduce autovehiculul de marca "Mitsubishi Lancer", cu numărul de înmatriculare *****, de către ***** /f.d. 90, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia acordului adițional nr. 1 din 17.03.2010 cu privire la modificarea Anexei nr. 2 la contractul de leasing financiar nr. ***** din 08.05.2008*, potrivit căruia suplimentar se adaugă persoane cu drept de a conduce

- autovehiculul de marca "Mitsubishi Lancer", cu numărul de înmatriculare *****, de către *****/f.d. 91, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia cererii din 17.03.2010 depusă de *****, prin prezenta solicită includerea lui ***** în lista persoanelor de a conduce mijlocul de transport /f.d. 92, Volumul I, cauza penală 2010030531/;*
 - *copia acordului de încetare a contractului de leasing financiar nr. ***** din 08.05.2008, din 19.04.2010, potrivit căruia contractul de leasing cu nr. ***** din 08.08.2010 încetează de drept, în baza cererii depuse de *****, care este de acord cu transmiterea bunului în folosința și posesia temporară către ÎCS "*****" SA /f.d. 93, Volumul I, cauza penală 2010030531/;*
 - *copia actului de predare primire a bunului din 19.04.2010, conform căruia ***** transmite prin ÎCS "*****" SA, iar ***** primește autovehiculul de marca "Mitsubishi Lancer Sedan", cu numărul de înmatriculare *****/f.d. 94, Volumul I, cauza penală 2010030531/;*
 - *cererea depusă de ***** la data de 15.04.2010, în baza căreia a solicitat administratiei ÎCS "*****" SA, de a modifica conținutul contractului de leasing și anume includerea în textul acestuia a lui *****/f.d. 95, Volumul I, cauza penală 2010030531/;*
 - *procesul verbal de ridicare din 19.07.2010, conform căruia de la notarul public ***** de către OUP al SUP a CP s. *****, locotenent de poliție, A. Condrat, au fost ridicate următoarele acte: copia cererilor depuse de ***** și ***** și copia contractului de împrumut nr. 6431 din 13.12.*****08 încheiat între ***** și *****/f.d. 125, Volumul I, cauza penală 2010030531/;*
 - *ordonanța de ridicare din 19.07.2010, conform căruia de la notarul public ***** de către OUP al SUP a CP s. *****, locotenent de poliție, A. Condrat, au fost ridicate următoarele acte: copia cererilor depuse de ***** și *****, care au servit ca temei încheierea contractului de împrumut dintre ***** și ***** și copia contractului de împrumut nr. 6431 din 13.12.2008 încheiat între ***** și *****/f.d. 125, Volumul I, cauza penală 2010030531/;*
 - *copia contractului de împrumut din 13.12.2008, potrivit căruia*****, în calitate de împrumutat, a împrumutat de la *****, în calitate de împrumutător, suma de 9000 Euro, care recalcuțați în lei MD, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data semnării contractului, constituie 123320,70 lei. Întoarcerea sumei integrale va avea loc la data de 15.06.2009. Contractul a fost autentificat notarial de către notarul privat, *****, fiind înregistrat cu nr. 6431, /f.d. 129, Volumul I, cauza penală 2010030531/;*

- *procesul verbal de confruntare din 20.07.2010*, efectuată între partea vătămată ***** și bănuitul*****, în cadrul căruia fiecare parte își menține poziția expusă, /f.d. 130, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia actului de verificare a decontărilor pentru perioada de 01.12.2008 – 01.04.2010*, conform căruia datoria scadentă la data de 01.04.2010 este de 0,72 Euro și costul nerambursat al bunului la 01.04.2010 este de 5563,50 Euro, /f.d. 158-160, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *copia contractului de ipotecă din 26.03.2010*, potrivit căruia creditorul ipotekar, Eugeniu Muntean, a acordat debitorului ipotekar, Irina *****, un împrumut în sumă de 1430 Euro, cu termenul de rambursare definitivă la data de 26.10.2010. În scopul garantării executării obligațiilor a fost ipotecat imobilul și anume apartamentul nr. *****, amplasat pe str. Studenților ***** din *****, contractul fiind autentificat notarial la notarul privat *****, fiind înregistrat cu nr. 5186, /f.d. 161-162, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *procesul verbal de confruntare din 30.06.2010*, efectuată între partea vătămată *****și bănuitul*****, în cadrul căruia fiecare parte își menține poziția expusă, /f.d. 205-206, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *procesul verbal de confruntare din 12.06.2012*, efectuată între partea vătămată *****și bănuitul*****, în cadrul căruia fiecare parte își menține poziția expusă, /f.d. 230, Volumul I, cauza penală 2010030531/;
- *procesul verbal de cercetare la fața locului din 19.06.2010*, potrivit căruia obiectul supus cercetării îl constituie automobilul de model ”Mazda Proteje”, cu numărul de înmatriculare *****, care este parcat în ograda CPs Botanica, pe adresa *****, bd. Cuza Vodă *****, *****, /f.d. 6, Volumul II, cauza penală *****10030531/;
- *copia contractului de închiriere a automobilului din 28.05.2010*, potrivit căruia***** a închiriat de la ÎM ”*****” SRL automobilul de model ”Mazda Proteje”, cu numărul de înmatriculare *****, începând cu data de 28.05.2010, orele 10:00 min., /f.d. 11, Volumul II, cauza penală 2010030531/;
- *copia actului de predare – primire din 28.05.2010*, potrivit căruia lui***** i-a fost transmis automobilul de model ”Mazda Proteje”, cu numărul de înmatriculare *****, /f.d. 11 verso, Volumul II, cauza penală 2010030531/;
- *ordonanța de ridicare din 01.11.2010*, potrivit căruia de către OUP al DGUP a CCCEEC, maior *****, s-a dispus efectuarea ridicării de la ***** și anume ridicarea recipisei lăsate de Iurii *****lui *****, care confirmă faptul că a împrumutat suma de 8 000 Euro, /f.d. 56, Volumul II, cauza penală 2010030531/;

- *procesul verbal de ridicare din 01.11.2010*, potrivit căruia de către OUP al DGUP a CCCEEC, maior *****, s-a efectuat ridicarea de la ***** a recipisei eliberate de ***** lui *****, pe copia buletinului de identitate A *****, /f.d. 57, Volumul II, cauza penală 2010030531/;
- *procesul verbal de confruntare din 08.11.2010*, efectuată între partea vătămată ***** și bănuitul*****, în cadrul căruia fiecare parte își menține poziția expusă, /f.d. 63-64, Volumul II, cauza penală 2010030531/;
- *raportul de expertiză nr. 508 din 11.11.2010*, conform căruia expertul a ajuns la concluzia că,***** a executat textul scris cu conținutul de recipisă pe copia buletinului de identitate al lui *****, prezentat în calitate de document în litigiu, /f.d. 69-72, Volumul II, cauza penală 2010030531/;
- *ordonanța de recunoaștere drept corp delict și anexarea a sa la dosar din 11.11.2010*, conform căruia de către OSUP PCE al Direcției nr. 5, maior, *****, s-a dispus recunoașterea drept corp delict a recipisei eliberate de ***** lui ***** pe copia buletinului de identitate A *****, în original, cu anexarea în copie la prezentul dosar penal și a le păstra la *****, /f.d. 74, Volumul II, cauza penală 2010030531/;
- *procesul verbal de audiere a martorului *****din 15.12.2010*, care a fost dat citire în cazul cercetării materialelor cauzei penale la solicitarea procurorului. Potrivit declarațiilor date în cadrul urmăririi de către martorul *****se reține că ultimul a menționat următoarele. Îl cunoaște pe***** din luna aprilie *****, a făcut cunoștință la agenția ”Forent MD”, de pe adresa bd. G. Vieru 17/1, *****, în timp ce dorea să ia în arendă un automobil. Până la data respectivă***** era client fidel al companiei unde muncea. În luna aprilie ***** a fost încheiat contractul de arendă cu***** referitor la automobilul de model ”Mitsubishi Lancer”, cu numărul de înmatriculare *****, care era proprietatea tatălului său, *****. La momentul transmiterii automobilului a fost solicitat acordul tatălui său. În luna decembrie ***** având careva dubii a solicitat restituirea automobilului de către Iurii *****, deplasându-se în ***** și deoarece automobilul nu se afla în curtea la întrebarea adresată,***** a indicat că a transmis automobilul unui verișor de al său, pentru a se deplasa până în s. Leușeni, însă în decurs de două ore ***** i-a restituit automobilul și documentele acestuia în centrul *****, în regiunea cinematografului ”Patria”. Referitor la ***** a indicat că nu îl cunoaște și nici nu a discutat niciodată cu acesta și nici automobilul nu a fost ridicat de la primul. Însă, aproximativ în luna martie 2010 la serviciu, s-a prezentat dl. *****, din spusele căruia a înțeles că primul este parte vătămată în cadrul cauzei penale, unde***** este recunoscut în calitate de bănuț și i-a solicitat depunerea depozițiilor împotriva lui*****. La fel menționează că a relatat acestuia că după restituirea automobilului de

către***** a observat unele defecte și anume defecte la ștergătoarele de la parbrizul din față, claxonul nu funcționa și bord – computatorul arată o eroare, motiv din care s-a adresat la SRL ”*****”, unde în urma examinării automobilului i s-a confirmat că un șir de piese a automobilului au fost schimbate cu altele mai vechi sau de altă marcă, iar costul reparației va ajunge la suma de 4000 Euro, fapt ce la îngrozit, însă până la moment nu a înaintat pretenții față de*****. Ulterior, a aflat că de către***** automobilul ce aparține tatălui său a fost lăsat ca garanție unor persoane, de la care a împrumutat o sumă de bani /f.d. 77, Volumul II, cauza penală 2010030531/;

- *procesul verbal de audiere a martorului ***** din 14.03.2021*, care a fost dat citire în cazul cercetării materialelor cauzei penale la solicitarea procurorului. Potrivit declarațiilor date în cadrul urmăririi de către martorul ***** se reține că ultimul a menționat următoarele. A făcut cunoștință cu***** prin intermediul lui ***** , aproximativ cu un an jumătate în urmă. Astfel, a fost telefonat de ***** și întrebat dacă nu dorește să vândă automobilul de model ”BMW 520”, anul fabricării 2004, la ce a răspuns afirmativ invocând suma de 13800 Euro. Ulterior a fost telefonat de***** , care l-a întrebat dacă vinde automobilul și la ce preț, la ce a răspuns că îl vinde la prețul de 13800 Euro, astfel s-au întâlnit la stația de verificare a automobilelor și după verificarea automobilului,***** i-a propus transmiterea sumei de 10000 Euro, iar suma de 3800 Euro o va transmite a doua zi. Astfel, a doua zi la secția de înmatriculare s-a întâlnit cu***** , ***** și ***** , menționează că suma de 10000 Euro i-a fost transmisă de ***** , însă din câte a înțeles banii au fost transmiși de ***** și automobilul a fost înmatriculat pe numele persoanei sus indicate, Primind suma de la ***** , iarăși i-a împrumutat suma de 5000 Euro, dar pentru a se asigura a solicitat să îi fie lăsat ceva în gaj și respectiv i-a lăsat un automobil de model ”Mercedes 124”, anul fabricării 1995, care avea prețul de 5500 Euro, după care cu părinții lui***** au mers la notar și au înregistrat un contract de ipotecă și împrumut în sumă de 14300 Euro, iar imobilul ipotecat se afla situat pe adresa str. M. Basarab 3, ap. *****din ***** . Menționează că personal cu el***** s-a achitat, dar a înțeles că acesta din urmă îi datora o sumă de bani lui ***** și respectiv diferența de 3800 Euro, urma ca ***** să o rețină din contul datoriei. /f.d. 77, Volumul II, cauza penală 2010030531/;
- *procesul verbal de confruntare din 15.03.2011*, efectuată între partea vătămată ***** și bănuitul***** , în cadrul căruia fiecare parte își menține poziția expusă, /f.d. 83-84, Volumul II, cauza penală 2010030531/;
- *copia titlului executoriu din 15.09.2010 eliberat de Judecătoria Botanica ******, potrivit căruia instanța de judecată a hotărât ca mijloacele bănești în

sumă de 4000 Euro, sigilate într-un pachet de hârtie cu nr. 2 și păstrate la contabilitatea CCCEC, în conformitate cu prevederile art. 161 Cod de procedură penală, să fie trecute în venitul statului, iar echivalentul acestora să fie restituit proprietarului ***** de la bugetul de stat, /f.d. 29, Volumul III, cauza penală 2010030531/;

- *procesul verbal de audiere a părții vătămate ***** din 05.03.2013*, /f.d. 53-54, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *procesul verbal de audiere a părții vătămate ***** din 34.01.2013*, /f.d. 49, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *procesul verbal de audiere a martorului ***** din 06.03.2013*, /f.d. 64, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *procesul verbal de audiere a martorului ***** din 07.03.2013*, /f.d. 65, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *procesul verbal de cercetare la fața locului din 23.11.2012*, potrivit căruia obiectul supus cercetării în constituie automobilul de model "Land Rover", cu numărul de înmatriculare *****, cercetare efectuată pe adresa str. Bucuriei *****, *****, /f.d. 30, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *demersul din 28.11.2012 depus de administratorul SRL "*****"*, potrivit căruia s-a solicitat atragerea la răspundere penală a lui*****, care prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit și înstrăinat automobilul de model "Land Rover", cu numărul de înmatriculare *****, /f.d. 16, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *explicația depusă de managerul SRL "*****"*, ***** la data de 24.11.2012, /f.d. 17, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *copia contractului de locațiune nr. 119/3 din 01.09.2012*, potrivit căruia***** a primit în chirie de la SC "*****" SRL, automobilul de model "Land Rover", cu numărul de înmatriculare *****, pentru o perioadă de 5 zile, suma totală de închiriere fiind de 275 Euro /f.d. 18, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *copia contractului de intermediere nr. 23 din 23.08.2012*, potrivit căruia ***** se obligă să presteze SC "*****" SRL, servicii cu privire la căutarea cumpărătorului pentru automobilul pus la dispoziție și anume automobilul de model "Land Rover", cu numărul de înmatriculare *****, /f.d. 20, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *copia actului de predare – primire din 23.08.2012*, potrivit căruia ***** a primit la data de 23.08.2012 de la SC "*****" SRL, automobilul de model "Land Rover", cu numărul de înmatriculare *****, în stare bună de folosință /f.d. 1218, Volumul I, cauza penală 2012990322/;
- *procesul verbal de audiere suplimentară a părții vătămate ***** din 15.11.2019*, /f.d. 106-107, Volumul II, cauza penală 2012990322/;

- *procesul verbal de audiere suplimentară a părții vătămate ***** din 15.11.2019, /f.d. 113-*****, Volumul II, cauza penală 2012990322/;*
- *procesul verbal de audiere a martorului ***** din 31.10.2019, /f.d. 97, Volumul II, cauza penală 2012990322/;*
- *procesul verbal de audiere a martorului ***** din 20.12.2019, /f.d. 230-232, Volumul II, cauza penală 2012990322/;*
- *ordonanța de ridicare din 12.02.2014, potrivit căruia de către OUP al SUP IP a DEUP CE a DGUP a IGP al MAI, căpitan de poliție, *****, s-a dispus efectuarea ridicării de la biroul notarial cu sediul amplasat pe str. *****, *****, a notarului public *****, a procurii nr. 3916 din 28.09.2012 în original și registrul actelor notariale pentru perioada septembrie 2012, /f.d. 26, Volumul II, cauza penală 2012990322/;*
- *procesul verbal de ridicare din 13.02.2014, potrivit căruia de către OUP al SUP IP a DEUP CE a DGUP a IGP al MAI, căpitan de poliție, *****, s-a efectuat ridicarea de la biroul notarial cu sediul amplasat pe str. *****, *****, a notarului public *****, a procurii nr. 3916 din 28.09.2012 în original și registrul actelor notariale pentru perioada septembrie 2012, /f.d. 27, Volumul II, cauza penală 2012990322/;*
- *procesul verbal de examinare din 14.02.2014, potrivit căruia de către OUP al SUP IP a DEUP CE a DGUP a IGP al MAI, căpitan de poliție, *****, s-a examinat registrul actelor notariale seria și nr. AA *****/*****8 și procura nr. 3916 din 28.09.2012, /f.d. 28-29, Volumul II, cauza penală 2012990322/;*
- *copia extrasului din Registrul actelor notariale seria AA nr. *****/*****8, /f.d. 30-33, Volumul II, cauza penală 2012990322/;*
- *raportul de expertiză nr. 3008 din 20.05.2014, potrivit căruia expertul a ajuns la concluzia că semnăturile plasate în rubricile ”Mandant” din procura nr. 3916 din 28.09.2012; Semnătura persoanei care a solicitat actul notarial din Registrul actelor notariale, seria AA nr. *****/*****8, au fost executate probabil nu de însuși *****. A stabili dacă semnăturile plasate în rubricile ”Mandant” din procura nr. 3916 din 28.09.2012; Semnătura persoanei care a solicitat actul notarial din Registrul actelor notariale, seria AA nr. *****/*****8, au fost executate de către*****, nu este posibil de efectuat din motivul că monstrele prezentate au fost efectuate în grafia diferită, decât cea litigioasă. Semnăturile plasate la rubricile ”Mandant” din procura nr. 3916 din 28.09.2012; Semnătura persoanei care a solicitat actul notarial din Registrul actelor notariale, seria AA nr. *****/*****8, au fost executate de una și aceeași persoană, /f.d. 48-51, Volumul II, cauza penală 2012990322/;*
- *procesul verbal de ridicare din 06.03.2014, potrivit căruia de către OUP al SUP IP a DEUP CE a DGUP a IGP al MAI, căpitan de poliție, *****, s-a*

efectuat ridicarea de la ***** a recipisei din 01.09.2012, în original, /f.d. 38, Volumul II, cauza penală 2012990322/.

Cu privire la aprecierea probelor și încadrarea juridică:

Audiind participanții la ședința de judecată, examinând materialele cauzei penale și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, călăuzindu-se de intima convingere, instanța de judecată constată următoarele.

La adoptarea sentinței instanța de fond se va călăuzi de prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, aceste dispoziții legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă: descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

În același timp instanța de judecată face trimitere și la prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză penală urmează a fi motivate. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței din 1998, Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României din 2007, CEDO a arătat că art. 6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CEDO a arătat obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate. La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților.

Instanța de judecată reține că, în privința inculpatului*****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura, cauza

și probele pe care se fundamentează acuzația, cât și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuțit, ordonanțele de punere sub învinuire și rechizitoriile întocmite.

Astfel, instanța de judecată reține că***** la data de 26.09.2012 a fost pus sub învinuire pentru infracțiunea comisă în perioada de timp 13.12.2008 – 28.05.2010, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor alte persoane prin înșelăciune și abuz de încredere. Iar, la data de 16.01.2024, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura *****, oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, acuzatorul de stat, Veaceslav Balan, a înaintat ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată, în sensul agravării, fiindu-i incriminate lui***** , comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern la momentul săvârșirii faptei, precum și a infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere și menținere în eroare, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La fel, instanța de judecată urmează să rețină că, la 28.06.2013***** a fost pus sub învinuire pentru infracțiunea comisă la 01.09.2013, în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari. Iar, la data de 27.1.2023, acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Nadejda Barbat, în instanța de judecată, a înaintat ordonanța de modificare a învinuirii în instanța de judecată, fiindu-i incriminate lui***** , comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiunea în redacția Legii în vigoare la momentul comiterii faptei.

Cu referire la acest aspect, instanța reține că Curtea Constituțională, prin decizia sa nr. 126 din 15 noiembrie 2018 admite că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) Cod penal a fost doar detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind doar scopul eliminării interpretării extensive defavorabile, argument care denotă că nu a fost urmărit scopul excluderii infracțiunii prevăzute în redacția veche, ci doar consolidarea acesteia (§§ 20, 23-25 din Decizia CC nr. 126/2018).

De asemenea, Curtea a concretizat că ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze, să clarifice și să înlătore dubiile referitoare la aplicarea articolului 190 Cod penal, iar în acest context, și Curtea Europeană a menționat că

va exista întotdeauna un element de incertitudine cu privire la sensul unei noi dispoziții legale până când va fi interpretat și aplicat de instanțele naționale (a se vedea *Perinçek v. Elveția*, 15 octombrie 2015 [MC], §§ 135, 138; *Jobe v. Regatul Unit* (dec.), 14 iunie 2011; *Dmitriyevskiy v. Rusia*, 3 octombrie 2017, § 82), motiv pentru care nu se atestă incertitudini cu referire la faptele prejudiciabile constatate în cazul de învinuire a lui*****.

Așadar, în motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit* din 18 ianuarie 1978).

La fel, Curtea Constituțională, prin *Hotărârea nr. 18 din 22.05.2017*, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care vor fi motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii. În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („beyond reasonable doubt”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acușarea trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acușării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (*hotărârea CEDO Bragadireanu v. România*, din 6 decembrie 2006; *hotărârea CEDO Orhan v. Turcia* din 18 iunie 2002; *hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit* din 18 ianuarie 1978).

Respectiv, conform pct. 102 al *hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016*, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principii fundamentale, cum ar fi “legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea libertății și siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare și al egalității părților în proces”.

Concomitent, Curtea prin *hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010* privind revizuirea *hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998*, a stabilit că “principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și la care Republica Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al țării și devin norme de drept intern”, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudența acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii, iar sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007) și la fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

La fel, instanța de judecată reține, *obiectul juridic special* al escrocheriei are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* al acestei infracțiuni îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. *Obiectul juridic secundar* al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

În ipoteza infracțiunii de escrocherie, nu se întrevide un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bizuie pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia.

Obiectul material al escrocheriei este format din bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în înșelăciune sau în abuz de încredere; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Prin *înșelăciune* se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității (înșelăciunea activă) sau în trecerea sub tăcere

a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea a tranzacției patrimoniale (înșelăciunea pasivă).

Cea de-a doua modalitate sub care se înfățișează acțiunea adiacentă în cazul escrocheriei, mult mai puțin răspândită, este abuzul de încredere. În ipoteza *abuzului de încredere*, făptuitorul exploatează raporturile de încredere care s-au stabilit între el și victimă. Ultima este, de regulă, proprietarul sau administratorul unei anumite mase patrimoniale. De regulă, raporturile de încredere decurg din încheierea unor convenții de drept civil (mandat, depozit, asigurare, comision, administrare fiduciară etc.) sau din alte fapte juridice. În alte cazuri, aceste raporturi se creează pe fondul atitudinii de colegialitate, prietenie, afecțiune între făptuitor și victimă, atitudine care, de multe ori, este artificial creată și susținută, timp îndelungat, prin eforturile făptuitorului.

Prezența semnelor constitutive ale infracțiunii, inclusiv a laturii subiective se atestă și prin prisma explicațiilor oferite de Plenul CSJ, în Hotărârea Plenului CSJ a RM din 28.06.2004, nr.23 Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor: ”Este necesar ca instanțele judecătorești să ia în considerație că în cazul escrocheriei (art.190 CP) victima transmite benevol bunurile către făptuitor, sub influența înșelăciunii sau a abuzului de încredere.

Escrocheria este o *infracțiune materială*. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. La încadrarea juridică a infracțiunii de escrocherie nu are importanță metoda prin care se prezintă înșelăciunea sau abuzul de încredere. Aceasta poate fi realizată pe cale verbală, în scris, prin computer sau sub forma unor acțiuni. Astfel, datele false anunțate de făptuitor în scopul dobândirii ilicite a averii proprietarului pot viza atât personalitatea infractorului a altor persoane, cât și unele obiecte, împrejurări, fenomene.

Mai este de precizat, în acest context, că la încadrare, nu au relevanță mijloacele utilizate pentru săvârșirea escrocheriei, important este să stabilim că aceste mijloace au fost folosite pentru sustragere, și nu pentru facilitarea accesului la bunurile respective, nici pentru crearea unor condiții în vederea luării ulterioare a bunurilor pe altă cale. Pentru existența infracțiunii de escrocherie este necesar ca victima să fi fost indusă în eroare și să fi ajuns la o reprezentare greșită a unei situații sau împrejurări. Aptitudinea unui mijloc sau metode de a induce în eroare depinde și de personalitatea victimei, de gradul de instruire și educație, mediul din care provine, de starea psihică în care se găsea în momentul săvârșirii faptei etc.. Nu interesează dacă victima a fost sau nu ușor indusă în eroare, legea urmărind să apere îndeosebi persoanele credule, mai puțin prudente, deoarece tocmai asemenea persoane sunt mai expuse să devină victime ale escrocheriei.

Constatarea laturii obiective a infracțiunii de escrocherie presupune și stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă-dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere și urmarea imediată, exprimată prin prejudiciile cauzate. Latura subiectivă a infracțiunii analizate se manifestă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special-a scopului de cupiditate.

Subiectul infracțiunii specificate la art.190 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani (în ipoteza faptelor prevăzute la alin. (2) și (3). În celelalte cazuri, vârsta minimă a răspunderii penale este de 16 ani.

În consecință, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, ale părților vătămate și ale martorilor, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că faptele incriminate în rechizitorii, pentru care inculpatul***** a fost trimis în judecată, au fost săvârșite de acesta și întrunesc semnele obligatorii ale componentelor de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (5) Cod penal.

Analizând cumulul probelor administrate și cercetate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată ajunge la concluzia că faptele infracționale ale inculpatului***** se demonsrează prin declarațiile părților vătămate, *****, *****, *****, *****, ***** și *****, coroborate integral cu cele ale martorilor audiați în cadrul ședințelor de judecată, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, *****, ***** și *****, precum și prin lipsa unor discrepanțe semnificative cu informația furnizată prin alte mijloace de probă.

Or, prin declarațiile acestora, au descris în mod evident atât locul comiterii infracțiunilor, cât și timpul acestora sau suma valorilor bănești și bunurile transmise inculpatului, confirmate inclusiv de inculpatul*****, care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că recunoaște în totalitate toate episoadele incriminate.

Deci, din probele enunțate denotă în primul rând inițiativa venită de la inculpatul***** în scopul comiterii infracțiunilor incriminate, ultimul inducând în eroare părțile vătămate a obținut mijloace bănești cât și mijloace de transport de la părțile vătămate *****, *****, *****, *****, ***** și *****, după care s-a eschivat de la îndeplinirea obligațiilor asumate, de restituire a mijloacelor financiare și achitare a ratelor conform contractului de leasing. Ulterior a coordonat condițiile cu părțile vătămate, în pofida faptului că nu a avut nici un scop inițial de a respecta obligațiile asumate, ce demonstrează anume intenția de a comite infracțiunile incriminate acestuia.

În continuare, cu participarea nemijlocită a inculpatului*****, a dobândit – de la *****, mijloace bănești în sumă de 9000 Euro, care conform schimbului valutar constituie echivalentul sumei de 123320 lei, de la *****, mijloace bănești în sumă de 6500 Euro, care conform schimbului valutar constituie echivalentul sumei de 105217,45 lei, de la *****, mijloace bănești în sumă de 6200 Euro, care conform schimbului valutar constituie echivalentul sumei de 107820,48 lei, de la *****, mijloace bănești în sumă de 2000 Euro, care conform schimbului valutar constituie echivalentul sumei de 34599,4 lei, de la *****, mijloace bănești în sumă de 17000 Euro, care conform schimbului valutar constituie echivalentul sumei de 271320 lei și de la *****, a însușit ilegal automobilul de model ”Land Rover Discovery”, cu numărul de înmatriculare *****, în valoare de 23000 Euro, care conform schimbului valutar constituie echivalentul sumei de 310000 lei.

Astfel, în cadrul acțiunilor sale, inculpatul a convins și a obținut încrederea părților vătămate cu referire la acțiunile sale legale, și anume, că, deține dreptul de proprietate asupra automobilului de model ”Land Rover Discovery”, cu numărul de înmatriculare *****, care de facto aparținea lui *****, a întocmit procura generală pe numele lui *****, pe care ulterior la realizat la suma de 17000 Euro lui *****.

La fel, în cadrul cercetării judecătorești, s-a demonstrat că*****, a obținut și încrederea părții vătămate *****, căruia i-a comercializat automobilul de model ”Mitsubishi Lancer” cu numărul de înmatriculare *****, la suma de 9000 Euro, automobil, care la data de 13.12.2008, era sub acțiunea contractului de leasing financiar nr. *****, fiind transmis în posesia și folosința temporară a lui *****.

În continuarea acțiunilor sale*****, obținând încrederea lui *****, a obținut de la ultimul mijloace financiare în sumă totală de 6500 Euro și pentru a-l convinge și a obține încrederea ultimului cu referire la acțiunile sale legale, i-a transmis automobilul de model ”Mitsubishi Carisma”, cu numărul de înmatriculare *****, care de fapt aparținea cu drept de proprietate și i-a fost transmis în folosință temporară de către *****.

La fel, se reține că,*****, obținând încrederea părții vătămate *****, care i-a fost coleg de serviciu, cu referire la acțiunile lui legale, și anume că are posibilitatea de a importa din SUA un automobile de model ”Volvo XC 90”, la un preț convenabil, a primit de la ultimul suma de 6200 Euro.

De asemenea se reține că,*****, obținând încrederea părții vătămate *****, și inducându-l în eroare cu referire la dreptul de proprietate asupra automobilului de model ”Mazda Proteje”, cu numărul de înmatriculare *****, i-a înstrăinat automobilul menționat la suma de 2000 Euro.

Astfel, în toate episoadele sus enunțate, se va reține că, inculpatul, prin comportamentul său dolosiv, cunoscând din start imposibilitatea executării obligațiilor asumate față de părțile vătămate și fără a avea un scop de a le

executa, se demonstrează pe deplin scopul de cupiditate a lui***** și intenția comiterii a infracțiunilor de escrocherie.

În aceste condiții, instanța de judecată consideră realizată fapta infracțională comisă cu intenție de către făptuitor, susținută prin probele enunțate supra, ce demonstrează consecutivitatea evenimentelor descrise și vinovăția inculpatului*****.

Astfel, instanța de judecată apreciază că probele pe care se bazează învinuirea adusă de acuzatorul de stat pe aceste capete de acuzare sunt suficiente, bazate pe circumstanțe de fapt veridice, din care denotă că au fost comise infracțiunile de escrocherie, prin intenție directă, motivele infracțiunii fiind concretizat prin interesul material.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirile aduse inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Conform prevederilor art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit prevederilor art. 52 alin. (1) Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret Cod penal.

Conform prevederilor art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Astfel, cu referire la temeiul juridic privind atragerea lui***** la răspundere penală, conform încadrării juridice în baza art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (2) lit. c), art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar ca acesta să fie condamnat pentru comiterea infracțiunilor incriminate conform actului de învinuire, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că inculpatul a comis infracțiunile incriminate, conform relatărilor susținute supra.

Analizând latura obiectivă a componenței infracțiunilor incriminate lui*****, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, b) acțiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare. Urmărilor prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, a cărui mărime se valorifică în quantum bănesc pentru fiecare caz separat, manifestă un caracter considerabil pentru părțile vătămate, iar legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile este una dovedită prin probe administrate la faza de urmărire penală, descrise anterior.

Cu referire la prejudiciul considerabil, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, din materialele dosarului penal, în cumul cu alte circumstanțe, precum declarațiile personale a părților vătămate în cadrul sesizării și audierii acestora cu privire la considerabilitatea bunurilor sustrase, nemodificate pe parcursul procesului penal, importanța mijloacelor bănești sustrase pentru aceștia, care sunt importanți și necesari în activitatea zilnică a părților vătămate, în ansamblu confirmă trăsăturile considerabile ale prejudiciului cauzat.

Instanța reține că, escrocheria este o infracțiune materială, ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. La cazurile deduse judecării, acest fapt se dovedește prin declarațiile și sesizările părților vătămate care indică direct la modul în care au dispus de mijloacele bănești și bunurile dobândite inculpatul, declarații ce coroborează între ele și stabilesc îndeosebi în acțiunile lui***** un caracter de îndeletnicire, prin modalitatea asemănătoare de comitere.

Totodată, inducerea și menținerea în eroare a părților vătămate care a fost determinată de comportamentul dolosiv a inculpatului, impune instanței ideea că în toate cazurile, în mod similar, consimțământul victimelor a fost viciat la momentul transmiterii mijloacelor bănești și a mijloacelor de transport prin înșelăciune comise cu intenție de către autorul infracțiunii, care i-a creat victimelor o reprezentare falsă a realității.

Mai exact, inculpatul au solicitat victimelor să îi transmită mijloacele bănești, abuzând de încrederea acordată, sub pretextul de a realiza un bun ce nu îi aparține cu drept de proprietate, precum și sub pretextul de a importa un automobil la un preț redus, în privința cărora inculpatul nu au întreprins nici o acțiune de respectare a obligațiilor asumate, având din start intenția dobândirii ilicite a mijloacelor bănești.

Astfel, în rezultatul solicitărilor inculpatului*****, părțile vătămate fiind sigure de bunele intenții ale acestuia, dar și de faptul transmiterii mijloacelor bănești în scopul prestării unor servicii de intermediere, au remis acești bani preținși, iar inculpatul s-a eschivat ulterior, dispunând de mijloacele bănești, care de altfel nu au mai fost nici restituiți ulterior.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracțiunea de escrocherie este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate supra, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunilor de către inculpatul*****.

La fel, din ansamblul circumstanțelor obiective descrise și apreciate anterior, instanța a stabilit cu certitudine că inculpatul*****, la fel a manifestat intenție directă la comiterea infracțiunilor incriminate, or acesta a întreprins acțiuni directe în scopul realizării laturii obiective a faptei incriminate, dar și a participat la momentul transmiterii mijloacelor bănești în circumstanțe în care ar fi imposibil pentru orice persoană să nu perceapă caracterul ilicit al faptei comise.

Concomitent, instanța a constatat prezența semnului obligatoriu care confirmă prezența scopului de cupiditate la săvârșirea infracțiunilor, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorința inculpatului de a beneficia de mijloacele bănești sustrate, de a le trece în posesia lui, neavând intenția folosirii temporare a acestora, dovadă fiind însușirea în scopuri personale a mijloacelor bănești, precum și nerestituirea până în prezent proprietarilor de drept a prejudiciului cauzat, după cum se confirmă prin cererile înaintate de părțile vătămate.

În subsidiar, instanța atestă că inclusiv o cerință privind folosirea temporară a unui bun tot urmează a fi motivată prin anumite circumstanțe obiective, care în speță nu se regăsesc. În consecință, sub incidența legii penale au intrat doar acele

încălcări care au demonstrat cu certitudine rea-voința și fraudă din partea inculpatului, împrejurări prezente la prezenta speță și confirmate prin declarațiile părților vătămate, ale martorilor, cât și prin mijloacele de probă anexate la materialele cauzei penale.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunilor, conform art. 21 alin. (2) Cod penal, de persoana care a împlinit vârsta de 14 ani.

La caz, instanța atestă că inculpatul***** a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației și este născut la *****, nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

Astfel, reieșind din cele menționate, apreciind probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a încadrat juridic acțiunile inculpatului***** în baza art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (5), art. 190 alin. (2) lit. c), art. 190 alin. (2) lit. c) și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, pentru fiecare caz în parte, având în vedere faptul că în acțiunile acestuia sânt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și prin urmare se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui***** la răspundere penală.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Nadejda Barbalat, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, cu aplicarea în baza acestei norme a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau exercita activități legate de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 5 ani.

De către acuzatorul de stat Veaceslav Balan, în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal, cu aplicarea în baza acestei norme a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 5 ani. A-l recunoaște culpabil pe***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, cu aplicarea în baza acestei norme a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 3 ani. A-l recunoaște culpabil pe***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, cu

aplicarea în baza acestei norme a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 3 ani. A-l recunoaște culpabil pe***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal, cu aplicarea în baza acestei norme a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 3 ani. Prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod de procedură penală, prin cumul parțial, a stabili pedeapsa definitivă, în formă de 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 5 ani.

Apărătorul Marcel Tetelea, care acționează în interesele inculpatului*****, a notat că solicită aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 60 Cod penal în privința a 4 episoade incriminate, or, a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere penală. La fel, a menționat că, reieșind din termenul îndelungat de examinare a cauzei penale, solicită aplicarea pedepsei minime față de inculpatul*****

Inculpatul*****, în cadrul ultimului cuvânt a reiterat că susține poziția expusă de apărătorul său.

Potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de judecată ia în considerare prevederile art. 75 alin. (1) din Codul penal, potrivit cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, instanța menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că la individualizarea pedepsei în

privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunile săvârșite de către aceasta este una mai puțin gravă și una gravă. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social- periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Analizând în cumul aceste circumstanțe, starea socială și familială a inculpatului, audiind în dezbaterile judiciare procurorii și apărătorul, instanța de judecată reține că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale cu închisoarea.

Careva circumstanțe atenuante în baza art. 76 din Codul penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului nu au fost stabilite.

În calitate de circumstanțe agravante în baza art. 77 din Codul penal la examinarea cauzei și la stabilirea pedepsei inculpatului a fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru o infracțiune similară.

Totodată, instanța de judecată, va reține că***** nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are loc permanent de trai, anterior a fost condamnat.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În consecință, instanța consideră că pedeapsa lui***** urmează să fie stabilită în formă de închisoare în limitele prevăzute de către legislator la art. 190 alin. (5) și art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) din Codul penal săvârșită de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție, iar infracțiunea prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal săvârșită de către inculpat, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Instanța de judecată reține astfel că infracțiunile comise de către inculpatul***** face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Astfel, luând în considerație că***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor din categoria celor mai puțin grave și din categoria celor grave, instanța consideră că pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către***** urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, instanța va insista și în privința aplicării pedepsei complementare, cum statuează în mod imperativ sancțiunea normei penale incriminate la art. 190 alin. (2) și alin. (5) din Codul penal, ce va viza interdicția ocupării funcțiilor sau practicării activităților în domeniul gestionării patrimoniului altor persoane, în condițiile în care fapta comisă a constat anume în sustragerea unui bun remis acestuia în temeiul încrederii oferite, iar circumstanțe atenuante și excepționale care ar permite excluderea pedepsei complementare, nu au fost înregistrate.

Termenul pedepsei a-l calcula din data prezentei sentințe, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei aflării ultimului în stare de arest preventiv.

În subsidiar, instanța va respinge inclusiv cererea părții apărării cu privire la aplicarea în privința inculpatului***** a prevederilor art. 60 Cod penal, pentru faptele comise în perioada lunilor octombrie – decembrie 2009, în perioada lunilor ianuarie – aprilie 2010 și la 28.05.2010, or, potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunile comise de***** prevăzute la art. 190 alin. (2) lit c) Cod penal, se califică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă, iar potrivit prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

La fel, instanța de judecată va reține și prevederile art. 60 alin. (4) Cod penal, care prevede, că, prescripția se va întrerupe dacă, până la expirarea

termenelor prevăzute la alin. (1), persoana va săvârși o infracțiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripției în acest caz începe din momentul săvârșirii unei infracțiuni noi. Totodată, conform prevederilor art. 60 alin. (5) Cod penal, curgerea prescripției se suspendă dacă persoana care a săvârșit infracțiunea se sustrage de la urmărirea penală sau de la judecată. În aceste cazuri, curgerea prescripției se reia din momentul reținerii persoanei sau din momentul autodenunțării. Însă persoana nu poate fi trasă la răspundere penală dacă de la data săvârșirii infracțiunii au trecut 25 de ani și prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea unei noi infracțiuni.

Reieșind din materialele caracteristice anexate la materialele cauzei și cercetate în cadrul ședințelor de judecată, se reține că, potrivit revendicării F-246, începând cu anul 2009 până în prezent*****, a fost anunțat în căutare pe prezenta cauză penală începând cu data de 20.02.2013, fiind depistat și reținut la 18.10.2019.

În temeiul celor constatate în cadrul cercetării materialelor cauzei penale și a prevederilor legale sus enunțate, instanța de judecată, va respinge ca fiind neîntemeiată și lipsită de suport legal cererea părții apărării, cu privire la aplicarea prevederilor art. 60 Cod penal în privința inculpatului*****.

Cu privire la măsura preventivă.

Potrivit prevederilor art. 176 alin. (1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împi*****e într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanță pentru asigurarea executării sentinței.

Prin încheierea Judecătoriei s. Botanica ***** din 28.06.2010, a fost admis parțial demersul procurorului și aplicat în privința învinuitului***** măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 10 zile, cu evidența termenului de arest din 25 iunie 2010, orele 19:50 min., până la 05 iulie 2010, orele 19:50 min..

Potrivit încheierii Judecătoriei s. Botanica ***** din 05.07.2010, a fost admis integral demersul procurorului și prelungit în privința învinuitului***** măsura preventivă dub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile, cu

evidența termenului de arest din 05 iulie 2010, orele 19:50 min., până la 04 august 2010, orele 19:50 min..

Conform încheierii Judecătoriei s. Botanica ***** din 04.08.2010, a fost admis parțial demersul procurorului și prelungită în privința învinutului***** măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 15 zile, cu evidența termenului de arest din 04 august 2010, orele 19:50 min., până la 19 august 2010, orele 19:50 min..

Prin încheierea Judecătoriei Râșcani, ***** din 18.05.2013, se înlocuiește măsura de reprimare aplicată inculpatului***** în arest preventiv pe un termen de 90 zile. Calculul termenului de efectuat începând cu data reținerii.

Potrivit procesului-verbal de reținere, inculpatul***** a fost reținut și plasat în arest preventiv la 09.10.2019, ora 13:50 min..

La 23.10.2019, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, prin decizie, casează încheierea Judecătoriei Râșcani ***** din 18.05.2013 și pronunță o nouă hotărâre prin care aplică în privința lui*****, măsura preventivă sub formă de arest preventiv pe un termen de 30 zile, cu eliberarea mandatului judecătoresc. Termenul arestului preventiv în privința lui*****, a-l calcula din 23.10.2019, orele 14:15 min., cu includerea în acest termen a duratei reținerii și arestului preventiv din 09.10.2019, orele 15:30 min., până la 23.10.2019, orele 14:15 min..

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul ***** din 08.11.2019, a fost respins demersul procurorului de prelungire în privința inculpatului***** a măsurii preventive – arestarea preventivă. A-l elibera pe inculpatul***** din detenție, imediat din sala de judecată, punând în executare încheierea la 08.11.2019, orele 13:40 min..

La 14.11.2019, prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Nadejda Barbat, în privința învinutului*****, a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligarea de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 zile.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15.05.2023, se admite demersul procurorului și se aplică față de inculpatul*****, măsura preventivă, arestarea preventivă, pe un termen de 30 zile, cu calcularea termenului începând cu data reținerii.

În continuare, reieșind din faptul că inculpatul s-a eschivat de la urmărirea penală cât și de la instanța de judecată, instanța va dispune prelungirea măsurii preventive, arestul preventiv în privința lui*****, până la intrarea în vigoare a prezentei sentințe.

La prelungirea în privința inculpatului a arestului preventiv instanța de judecată menționează că, Curtea Europeană a apreciat că, după pronunțarea unei hotărâri de condamnare, privarea de libertate a unei persoane, chiar în timpul judecării propriului apel, este întemeiată pe cazul specificat în art. 5 § 1 lit. a) din

Convenția europeană, neavând drept scop aducerea unei persoane în fața autorității competente, după cum prevede art. 5 § 1 lit. c).

În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța de judecată a luat în considerare că dreptul la libera circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât și legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat.

Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că aflarea în stare de arest a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, iar ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului este proporțională cu circumstanțele cauzei.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

Potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: ce trebuie să se facă cu corpurile delictive.

Conform prevederilor art. 397 pct. 3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delictive.

Potrivit prevederilor art. 157 Cod de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

În conformitate cu prevederile art. 158 Cod de procedură penală, corpurile delictive sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeieri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.

Potrivit prevederilor art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate

acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Bani marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. Bani sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se trec la bugetul de stat.

La caz, prin ordonanța din 19.06.2010, a fost recunoscut în calitate de corp delict la cauza penală nr. 2010421006, automobilul de model "Mazda Proteje", cu numărul de înmatriculare *****, care ulterior prin ordonanța din 21.07.2010 emisă de procurorul în Procuratura s. Botanica, *****, Artur Sîrcu, a fost restituit proprietarului *****, /f.d. 35 V. II/.

Astfel, reieșind din normele legale sus enunțate, instanța de judecată, va dispune, lăsarea în proprietatea lui ***** a automobilului de model "Mazda Proteje", cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict și restituit lui ***** pentru păstrare, prin ordonanța din 21.07.2010.

Prin ordonanța din 16.01.2012, a fost recunoscut în calitate de corp delict la cauza penală nr. 2012990322, automobilul de model "Land Rover Discovery", cu numărul de înmatriculare *****, care ulterior prin ordonanța din 17.01.2023 emisă de procurorul în Procuratura s. Râșcani, *****, Andrei Dulgheru, a fost restituit proprietarului *****, /f.d. 61-62 V. II/. Ulterior, automobilul de model "Land Rover Discovery", cu numărul de înmatriculare ***** a fost plasat la parcare SC "*****" SRL, fiind întocmit actul de primire predare din 08.08.2013.

Deci, reieșind din normele legale sus enunțate, instanța de judecată, va dispune, transmiterea în proprietatea lui ***** a automobilului de model "Land Rover Discovery", cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict și plasat la parcare SC "*****" SRL, prin actul de predare – primire din 08.08.2013.

Prin ordonanța din 14.02.014 emisă de OSUP al SUP a IP a DEUP CE a DGUP a IGP al MAI, *****, s-a dispus recunoașterea în calitate de mijloc material de probă și anexarea la materialele cauzei: registrul actelor notariale seria AA și numărul *****/*****8 a notarului ***** cu sediul *****, str. ***** și procura nr. 3916 din 28.09.2012, /f.d. 34 V. II, cauza penală nr. 2012990322/. La fel, se reține, că prin ordonanța procurorului în Secția conducere a urmării penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Vitalie Codreanu din 02.12.2014, s-a dispus restituirea Registrului actelor notariale seria nr. *****/148 din 25.09.2021, notarului public *****, /f.d. 71 V. II, cauza penală nr. 2012990322/.

Potrivit ordonanței OSUP detașat în cadrul DEUP CE a DGUP a IGP, inspector superior, Ion Lisnic din 15.11.2019, s-a dispus recunoașterea și anexarea la prezenta cauză penală în calitate de mijloace materiale de probă a următoarelor documente: recipisa din 01.09.2012 în original eliberată de*****, încheierea nr. 10-357/13 din 19.07.2013, copia autenticată a recipisei eliberate de *****, cererea de chemare în judecată din 12.06.2015, cererea de chemare în judecată din 01.11.2013 și hotărârea nr. 12-2c-16057-13032018 din 28.12.2018, /f.d. 129 V. II, cauza penală nr. 2012990322/.

Prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Nadejda Barbalat din 19.12.2019, au fost recunoscute drept mijloc material de probă: explicația depusă de *****, copia autenticată a contractului de locațiune nr. 119/3 din 01.09.2012 încheiat între SRL ”*****” și*****, copia buletinului de identitate a lui*****, originalul contractului de intermediere din 23.08.2012 încheiat între SRL ”*****” și ***** și actul de predare primire din 23.08.2012 a automobilului de model ”Land Rover Discovery”, cu numărul de înmatriculare *****, /f.d. 228 V. II, cauza penală nr. 2012990322/.

În consecință, enunțând normele de drept, instanța de judecată va dispune, că toate mijloacele materiale de probă nominalizate anterior se păstrează în original și în copii, păstrarea cărora este permisă de norma de drept și necesară reieșind din circumstanțele de fapt și drept depistate în cadrul ședinței de judecată, având în vedere că reprezintă mijloace de probă care conțin date sau indici temeinici privind săvârșirea unei infracțiuni de către***** și nu a fost solicitată restituirea lor, iar prin urmare, acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare:

Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că în dezbateri judiciare, procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Nadejda Barbalat, a solicitat încasarea din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea expertizei grafoscopice.

Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare

a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Prin scrisoarea Centrului tehnico-criminalistic și expertize judiciare al IGP al MAI nr. 34/12/1-S-1456 din 02.03.2020 se confirmă faptul că în speță au fost înregistrate cheltuieli judiciare în legătură cu efectuarea expertizei grafoscopice, conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 194 din 24.03.2017 pentru aprobarea tarifelor la serviciul de expertiză judiciară și extrajudiciară în mărime de 1800 lei, sumă care nu a fost achitată de inculpat în momentul examinării. În rezultat a fost întocmit raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-4864 din 29.02.2020.

Astfel, raportând prevederile legale evidențiate supra la materialele cauzei, instanța ajunge la concluzia că cheltuielile invocate de către acuzatorul de stat sunt întemeiate, or acestea au fost suportate de către ordonatorul expertizelor judiciare efectuate, din care considerent admite cerința acuzatorului de stat de încasare din contul condamnatului în beneficiul statului a plății cheltuielilor pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară în valoare de 1800 lei.

Cu privire la latura civilă.

În dezbateri judiciare, procurorul în Procuratura *****, Veaceslav Balan a solicitat admiterea integrală a acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate ***** și *****, cu încasarea din contul lui ***** a prejudiciului formulat de aceștia.

Prin ordonanța din 19.04.2010, ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă, cu invocarea prejudiciului material suportat în sumă de 9000 Euro.

Astfel, partea vătămată, ***** a depus o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în cuantum de 9000 Euro și a cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 3000 lei (vol. III, f.d. 148).

În motivare s-a expus că, la data de 13.12.2008, inculpatul*****, i-a propus sub pretextul vânzării cumpărării automobilului de model "Mitsubishi Lancer", care era procurat în leasing și mai avea de achitat încă 6 uni, să întocmească un contract de împrumut din motiv, că nu putea încheia un contract de vânzare cumpărare, unde a primit suma de 9000 Euro. La 15.03.2010, ÎCS "*****" a ridicat automobilul de model "Mitsubishi Lancer", motivând neachitarea leasingului și încălcarea condițiilor contractului de leasing. Astfel, a solicitat de la***** restituirea sumei de bani achitată pentru procurarea automobilului, însă până la moment suma nu a fost restituită, motiv din care în temeiul prevederilor art. 219, art. 220, art. 221, art. 225 Cod de procedură penală și art. 166 și art. 167 Cod de procedură civilă, admiterea acțiunii integral.

În continuare instanța de judecată va reține că, prin ordonanța din 12.08.2010, ***** a fost recunoscut în calitate de parte civilă, cu invocarea prejudiciului material suportat pe urma acțiunilor ilegale săvârșite de inculpatul***** în sumă de 108030 lei.

A contrario, de către apărătorul inculpatului a fost solicitată respingerea cererilor depuse ca fiind nefondate, or toate automobilele au fost restituite proprietarilor, mai mult ca atât la materialele cauzei nu s-a depistat nici o acțiune civilă înaintată.

Instanța de judecată ascultând opnia participanților la proces și analizând materialele cauzei penale, reține că, potrivit prevederilor art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Concomitent, potrivit prevederilor art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

Potrivit jurisprudenței CEDO (hotărârea Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009) Curtea a recunoscut încălcarea art. 6 CEDO prin nesoluționarea acțiunii civile în procedura penală și a statuat că, „...în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 ale Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950”.

Conform prevederilor art. 1998 alin. (1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În susținerea celor enunțate instanța menționează și jurisprudența CtEDO, cauza Ernst c. Belgiei (15 iulie 2003), unde Curtea a statuat, în principiu, că „atunci când victima unei infracțiuni se constituie parte civilă în procesul penal, aceasta semnifică introducerea unei cereri în despăgubiri, chiar dacă ea nu a cerut, în mod expres, repararea prejudiciului suferit. Prin dobândirea calității de parte civilă în procesul penal, ea are în vedere nu numai condamnarea penală a autorului infracțiunii, ci și repararea pecuniară a prejudiciului pe care l-a suferit”.

În acest context, odată cu stabilirea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunilor, instanța a stabilit cu certitudine și faptul că părților vătămate ***** și ***** le-au fost cauzate daune materiale rezultate din deposedarea de mijloace bănești, fapt care se confirmă atât prin recunoașterea vinovată a inculpatului, cât și nemijlocit prin actele anexate, motiv din care instanța de judecată urmează a admite acțiunile civile înaintate.

În conformitate cu art. 382, art. 384-385, art. 389, art. 392-395 Cod de procedură penală, instanța de judecată

C O N D A M N Ă:

***** se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, art. 190 alin. (5) Cod penal, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și în baza acestei Legi, a-i numi pedeapsa, după cum urmează:

- pentru capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin. (5) Cod penal (partea vătămată ***** și partea vătămată *****, data 01.09.2012 – 02.10.2012), a-i stabili pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita activitate de gestionare mijloacelor bănești pe un termen de 5 (cinci) ani;
- pentru capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin. (5) Cod penal (partea vătămată *****, data 13.12.2008), a-i stabili pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 5 (cinci) ani;
- pentru capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (partea vătămată *****, perioada octombrie – decembrie 2009), a-i stabili pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 3 (trei) ani;

- pentru capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (partea vătămată *****, perioada ianuarie – aprilie 2010), a-i stabili pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 3 (trei) ani;
- pentru capătul de învinuire prevăzut de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal (partea vătămată *****, data 28.05.2010), a-i stabili pedeapsă cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 3 (trei) ani.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, a-i aplica lui *****, pedeapsa definitivă sub formă de 12 (doisprezece) ani închisoare, cu executarea pedepsei conform art. 72 alin. (3) Cod penal în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a gestiona procese financiare pe un termen de 5 (cinci) ani.

Termenul executării pedepsei lui ***** se calculează din 05.03.2024, cu includerea în acest termen timpul aflării lui sub arest și arest preventiv din 25 iunie 2010, orele 19:50 min. până la 19 august 2010, orele 19:50 min.; și din 09.10.2019, orele 15:30 min., până la 23.10.2019, orele 14:15 min..

În scopul asigurării executării sentinței, se menține în privința inculpatului ***** măsura preventivă – arestul preventiv, până la intrarea în vigoare a sentinței.

Mijloace materiale de probă: procura nr. 3916 din 28.09.2012, recipisa din 01.09.2012 în original eliberată de *****, încheierea nr. 10-357/13 din 19.07.2013, copia autentificată a recipisei eliberate de *****, cererea de chemare în judecată din 12.06.2015, cererea de chemare în judecată din 01.11.2013, hotărârea nr. 12-2c-16057-13032018 din 28.12.2018, explicația depusă de *****, copia autentificată a contractului de locațiune nr. 119/3 din 01.09.2012 încheiat între SRL "*****" și *****, copia buletinului de identitate a lui *****, originalul contractului de intermediere din 23.08.2012 încheiat între SRL "*****" și ***** și actul de predare primire din 23.08.2012 a automobilului de model "Land Rover Discovery", cu numărul de înmatriculare *****, la intrarea în vigoare a prezentei sentințe, a fi păstrate la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a lui.

Se lasă în proprietatea lui *****, automobilul de model "Mazda Proteje", cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict în prezenta cauză penală și restituit proprietarului *****, pentru păstrare, prin ordonanța din 21.07.2010.

Se lasă în proprietatea lui *****, automobilul de model "Land Rover Discovery", cu numărul de înmatriculare *****, recunoscut în calitate de corp delict.

Se admite cerința acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare.

Se încasează, de la ***** în beneficiul statului suma de 1800 (o mie opt sute) lei MD cu titlu de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** se admite.

Se încasează din contul inculpatului ***** în beneficiul părții vătămate ***** echivalentul sumei de 9000 (nouă mii) Euro, convertită în lei moldovenești la rata aplicabilă din data achitării, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, precum și suma de 3000 (trei mii) lei, cu titlul de cheltuieli judiciare.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** se admite.

Se încasează din contul inculpatului ***** în beneficiul părții vătămate ***** suma de 108030 lei (o sută opt mii treizeci lei) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.

Sentița cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Serghei Papuha